

به نام خداوند بخششده مهربان

الم (الف، لام، ميم) حروف مقطّعه.

(۱)

این، آیات کتاب حکیم است (زیرا از جهت محتوی عالی و دقیق و دارای موضوعات مهم و ضروری است. در محتوای قرآن هیچ سخن باطل و نادرست و لهو و بیهوده راه ندارد بلکه تمامی آنچه که برای یک زندگی عالی و سعادت‌بخش لازم است، در آن وجود دارد. تعلیم و تربیت، موعظه و بشارت و انذار و داستانهای حقیقی عبرت انگیز و خلاصه هر چه که انسان برای یادآوری حقایق زندگی به آن نیاز دارد).

(۲)

(این کتاب قرآن) برای نیکوکاران مایه هدایت و رحمت است (زیرا که ایشان مقدمات کسب هدایت و جلب رحمت خدا را با کارها و افکار شایسته در وجودشان بارور و زنده نگه داشته‌اند).

(۳)

مشخصات نیکوکاران:

(آنان) کسانی هستند که نماز به پا می‌دارند و زکات می‌دهند و به آخرت یقین دارند (نمایز با خضوع و خشوع آنها، عامل ارتباط با خالقشان و پرداخت زکات برای رضای خدا به مستمندان، وسیله ارتباط با انسانهای دیگر و یقینشان به قیامت و حسابرسی دقیق آن عاملی است که ایشان را از گناهان و ظلم و ستم برکنار می‌دارد و به بهشت امیدوار می‌کند و شوق لقای پروردگار را دائماً در دلشان زنده نگه می‌دارد).

(۴)

آنان (محسینین) بر هدایتی از جانب پروردگارشان هستند (زیرا تمام اعمالشان مطابق دستور قرآن است) و هم آنان رستگاران و نجات یافتنگان هستند.

(۵)

خصوصیات تیکاران:

و از مردم کسانی هستند که سخنان بیهوده کسب می‌کنند (یعنی امکانات خود را، صرف باطل می‌کنند. سخنان باطل، اعتقادات باطل، قصه و داستانهای خرافی آواز و موسیقی حرام را که صرفاً وسیله غفلت از خداست شیوه می‌دهند) تا به وسیله این کار مردم را از روی جهل و نادانی از راه خدا و صراط مستقیم گمراه سازند. (به این هم اکتفا نمی‌کنند) و آیات حکیمانه الهی را به استهزاء و مسخره می‌گیرند برای آنان (به خاطر این همه جرم و جنایت)، عذاب دردنگ و خوارکنندهای هست.

(۶)

سرنجام کسانی که به سخنان بیهوده می‌پردازند:

و (کسی که مشغول سخنان باطل است) هنگامی که آیات الهی برای او خوانده شود با حالت تکبر و غرور (از آن گریزان) و رویگردن می‌شود مثل اینکه (اصلاً آن سخنان را) نشنیده و گویی گوشهاش سنگین است پس ای پیامبر) او را به عذاب دردنگ خبر بد.

(۷)

سرنجام مؤمنین:

مسلمان کسانی که ایمان آورند و عمل صالح انجام دادند (یعنی سخنان به حق انبیاء را شنیده و پذیرا شدند و زندگی خود را طبق آن پیام الهی تنظیم کرده و به سوی خدا هدایت شدند) برای ایشان باگهای پرنعمت بهشتی است.

(۸)

(اهل بهشت) در آن جاودانه خواهد ماند (این خبر) وعده حقی است (که بهشتیان سزاوار آن هستند) و او شکست‌ناپذیر و مصلحت‌اندیش است (پس هیچ مانع نمی‌تواند جلو انجام وعده او را بگیرد و هر کس را مطابق حقی که دارد پاداش می‌دهد).

(۹)

نشانه قدرت خداوند در خلق آسمانها و زمین:

خداآوند آسمانها را آفرید، با ستونهایی که آنها را نمی‌بینید (که اشاره به نیروی جاذبه و دافعه بین کرات است که فاصله بین آنها را تنظیم می‌نماید) و در زمین کوهها را افکند که شما را به لرزه در نیاورد (اگر کوهها در زمین وجود نداشت پوسته زمین قدرت و استقامت کافی را نداشت و با شکستها و حرکتها بیکاری که در طبیعت آن است زلزله‌های عظیمی به وجود می‌آمد) و خداوند از هر جنبه‌ای در زمین پراکنده ساخت (که باعث ایجاد گردش حیات در زمین شده و مانع نابودی موجودات زنده به خصوص انسان شود) و از آسمان آب را نازل کردیم (و به وسیله آن) در زمین انواع گوناگونی از جفتهاي گیاهان پرارزش رویاندیم (تا غذاهای متنوع و مفید برای موجودات فراهم شود،)

(۱۰)

این آفرینش خداست اما (ای ظالمان و مشرکان) به من نشان دهید، معبدان غیر او چه چیزی را آفریده‌اند؟ (یقیناً هیچ چیز را) بلکه ظالمان در گمراهی آشکار به سر می‌برند.

(۱۱)

لغات جدید: ۲۷ لغت

لُقْمَانَ: یکی از بندگان خاص و پاک خدا که مودی حکیم بود .
آنِ اشکرُ: که شکرگزاری کن . **یَشْكُرُ:** سپاسگزاری می کند .
لِابْنِهِ: به پسرش . **يَعْظُمُ:** موعظه می کند او را . **لَا تُشْرِكُ:** شرک نیاور . **الشُّرُكُ:** شرک ورزیدن ، شریک قراردادن .
أَظْلَمُ (أَ + ظلم) : قطعاً ظلم . **حَمَّلتُهُ:** به او حامله شد ، حمل کرد او را . **وَهُنَّا:** ضعف ، سستی . **فِصَالُهُ:** از شیر گرفتنش (جدا کردن فرزند از شیر مادر) . **عَامِنُ:** دو سال .
لِوَالِدِيْكَ: برای پدر و مادرت . **آن تُشْرِكُ:** که شریک قرار دهی . **صَاحِبُهُمَا:** هم صحبتshan باش . **آنَابَ:** بازگشت کرد ، توبه کرد . **فَتَكُنُ:** پس باشد . **إِنْهُ:** باز دار ، نهی کن . **لَا تُصْرِعُ:** (متکبرانه) رونگردان . **خَدَّكَ:** چهره ات . **مُخْتَالُ:** خود پسند ، کسی که به خیال خود بزرگ است . **أَقْصُدُ:** میانه رو باش .
مَشِيكَ: راه رفتنت . **أَغْضُضُ:** کم کن ، آهسته کن ، پایین بیاور .
صَوْتِكَ: صدایت . **أَنْكَرُ:** زشت ترین . **لَصَوْتُ:** قطعاً صدا

لُقْمَانَ لغات تکراری

لَقْدُ ۱۰ آتَيْنَا ۸ الْحِكْمَةَ ۲۰ لِلَّهِ ۱ مَنْ ۳ فَائِتَما
 يَشْكُرُ ۲۸۰ لِنَفْسِهِ ۲۲۱ كَفَرَ ۱۹ فَانَّ ۹ غَنِيٌّ ۴۴
 حَمِيدٌ ۴۵ أَذْءَقَ ۶ قَالَ ۶ هُوَ ۵ يَا ۶ بُنَيَّ ۲۲۶ بِاللَّهِ ۳
 أَنَّ ۳ عَظِيمٌ ۳ وَصَيْنَا ۹۹ الْأَنْسَانَ ۸۳ بِوَالِدِيهِ ۳۰۶
 أَمَّهُ ۱۱۰ عَلَىٰ ۲ فِي ۳ لِيٰ ۲۳ إِلَيَّ ۵۷ الْمَصِيرُ ۱۹
 أَنِ ۴ جَاهِدَكَ ۳۹۷ بِيٰ ۲۸ مَا ۲ لَيْسَ ۲۷ لَكَ ۶ بِهِ
 ۴ عِلْمٌ ۶ فَلَا تُطْهِمُهُمَا ۳۹۷ الدِّينِا ۱۳ مَعْرُوفًا ۳۸ أَتَيْعُ
 ۲۹۱ سَبِيلَ ۱۷ ثُمَّ ۵ مَرْجِعُكُمْ ۵۷ فَانْبَسْكُمْ ۳۹۷ بِعَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۲۵ أَنَّهَا ۷ تَكُ ۸۵ مُتَقَالَ ۸۵ حَبَّةٌ ۴۴
 خَرْدَلٌ ۳۲۶ صَخْرَةٌ ۳۰۱ أَوْ ۴ السَّمَاوَاتِ ۵ الْأَرْضِ ۳
 يَأْتِ ۲۳ بِهَا ۱۵ لَطِيفٌ ۱۴۱ خَيْرٌ ۲۸ أَقِمِ ۲۳۴ الصَّلَاةَ
 ۲ أَمْرٌ ۱۶۸ بِالْمَعْرُوفِ ۲۷ عَنِ ۷ الْمُنْكَرِ ۶۳
 اصْبِرْ ۲۲۱ أَصَابَكَ ۹۰ ذَلِكَ ۲ عَزْمٌ ۷۴ الْأُمُورِ ۲۲
 لِلنَّاسِ ۱۲ لَا تَنْهَى ۲۸۵ مَرَحًا ۲۸۵ لَا يُحِبُّ ۲۹ كَلَّ ۴
 فَغُورٌ ۸۴ الْأَصْوَاتِ ۳۱۹ الْحَمِيرِ ۲۶۸

وَلَقَدْ أَئَيْنَا لِقَمَنَ الْحِكْمَةَ أَنَّ أَشْكُرُ لِلَّهِ وَمَنْ
 يَشْكُرُ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ
 اللَّهَ عَنِّيْ حَمِيدٌ ۱۱ وَلَذِقَ الْقَمَنَ لِابْنِهِ
 وَهُوَ يَعْظِلُهُ يَبْنِي لَا تَشْرِكُ بِاللَّهِ إِبْكَ الشَّرِكَ
 لَظْلَمٌ عَظِيمٌ ۱۲ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَنَ بِوَالِدِيهِ
 حَمِلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَاءَ عَلَىٰ وَهَنِ وَفِصَلَهُ وَفِ
 عَامِينَ أَنَّ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدِيَكَ إِلَى الْمَصِيرِ
 وَلَمَنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تَشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تَطْعِمُهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِ
 الْدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَيْعُ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ فَإِنَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ۱۳ يَبْنِي إِنَّهَا إِنَّكَ مُتَقَالَ حَبَّةٌ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنِ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ
 فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ
 ۱۴ يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ
 وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ
 مِنْ عِزْمِ الْأُمُورِ ۱۵ وَلَا تَصْرِعْ خَدَكَ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۱۶ وَأَقِصِدْ فِي مَشِيكَ وَأَغْضُضْ
 مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ۱۷

شکرگزاری از نعمت‌های خداوند نتیجه حکمت است:

و مسلماً به لقمان حکمت دادیم (و به او گفیم) که شکر خدا را به جای آور (یعنی نعمتهای خدا را مطابق دستور خداوند و در راه درست مصرف کن) پس کسی که شکرگزاری (نعمتهای الهی را) بکند، غیر از این نیست که به سود خودش شکر کرده است و کسی که کفران کند (یعنی نعمتهای خدا را در راه گناه مصرف کند، به زیان خودش کفران کرده و به خدا زیانی نمی‌رساند) چرا که خداوند بی‌بیاز و ستوده است. **(۱۲)**

مخالفت حکمت با شرک و ظلم:

(به خاطر آور) زمانی را که لقمان در حالی که فرزندش را موعظه می‌کرد، (با مهربانی) به او گفت، ای پسر جانم، چیزی را شریک خدا قرار نده، زیرا که شرک، ظلم بزرگی است. **(۱۳)**

وجوب اطاعت و رعایت حال پدر و مادر مگر در گناه:

و به انسان سفارش نمودیم که به پدر و مادرش (نیکی کند). مادرش او را با ضعف و با زحمت زیاد و دائمی حمل کرد (از ابتدای بارداری تا تولد روز به روز، رنجها و سختیهای افزون‌تری را تحمل نمود) و دوران شیرخوارگی او در دو سال پایان می‌یابد. (به او توصیه کردیم که) از من و پدر و مادرت سپاسگزاری کن و بازگشت همه شما به سوی من است (پس احترام به پدر و مادر باعث دوری از من نباشد). **(۱۴)**

اگر پدر و مادرت تلاش کردند که تو آنجه را که نسبت به آن آگاهی نداری برای من شریک قرار دهی، از آنها اطاعت نکن (و برای اینکه این دستور خداوند، باعث دوری فرزندان از پدر و مادر نشود می‌فرماید) و لیکن در دنیا با ایشان به طور شایسته و مؤذبانه رفتار کن و از راه کسانی که به سوی من بازگشت می‌کنند، پیروی کن. پس بازگشت همه شما (در قیامت برای حسابرسی) به سوی من است و همه شما را آگاه می‌کنم به آنچه انجام می‌دادید. **(۱۵)**

اعتقاد به معاد مطابق با حکمت است:

(لقمان حکیم پس از دعوت به توحید و مبارزه با شرک می‌فرماید): ای پسرم (عمل خوب و بد انسان) اگر هم وزن دانه خردلی در درون سنگ سخت یا در آسمانها و یا در زمینی باشد، خداوند (در روز قیامت برای حسابرسی) آن را می‌آورد (هیچ چیزی، در هیچ جایی نیست، مگر اینکه خدا آن را می‌بیند و می‌داند؛ زیرا) خداوند، دقیق و بسیار آگاه است. **(۱۶)**

توصیه حکمت به امر به معروف و نهى از منکر:

ای پسر جانم! نماز را بر پا دار و (مردم را) به کارهای نیک دعوت کن و از کارهای زشت و منکرات بازدار (در راه انجام این وظیفه بزرگ، طبیعی است که سختیها و مصیبت‌هایی پیش آید، چرا که افراد خلافکار به راحتی و آسانی دست از خلافکاریها نمی‌کشند و بعضاً مشکلات و گرفتاری ایجاد می‌کنند و لذا لقمان به پرسش می‌گوید) در این راه بر مصیبت‌هایی که به تو می‌رسد، صبور باش آن (صبر و شکیبایی در برابر تلخ کامیها و مصیبت‌ها) از وظایف حتمی و کارهای اساسی هر انسانی است. **(۱۷)**

رفتار اجتماعی حکیمانه:

(فرزندم) با بی‌اعتنایی از مردم روی مگردن و مغوروانه بر زمین راه مرو، که خداوند هیچ متکبر مغوروی را دوست ندارد (این دو صفت زشت اخلاقی بی‌اعتنایی به مردم و تکبر و خودپسندی باعث می‌شود که روابط صمیمانه اجتماعی خدشه‌دار شود و به تدریج عشق و محبتها تبدیل به نفرت و کینه شود و اولین قربانی این وضعیت خود شخص بی‌اعتنای و متکبر خواهد بود). **(۱۸)**

میانه‌روی حکیمان در رفتار و گفتار:

فرزندم، در راه رفتان اعتدال را رعایت کن و (در زندگی خود میانه‌رو باش). از صدای خود بکاه (و هرگز فریاد نزن) چرا که زشت‌ترین صدای خران است. **(۱۹)**

لغات جديد: ١٨ لغت

الْمُتَرَوِّأُونَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً خَلِهَرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُنِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَيْعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا أَوْلَوْكَانَ الشَّيْطَنَ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابٍ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمَ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرُورَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنْكُ كُفُورُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنِتَّشُهُمْ بِمَا أَعْمَلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نَمْتَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَصْطَرُهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيفٍ وَلَيْسَ سَالُتْهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لَلَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْا نَمَاءً فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمَهُ وَالْبَحْرِ يَرْمِدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حِكْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقُوكُمْ وَلَا بَعْثَكُمْ إِلَّا كَنْفِسٍ وَحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

كَفْسٌ: مانند فرد

— ٥ — لغات تكراري

أَنَّ ٥ سَخَّرَ ٢٤٩ لَكُمْ ٤ مَا ٢ فِي ٣ السَّمَاوَاتِ ٥ الْأَرْضِ ٣ عَلَيْكُمْ ٧ النَّاسِ ٣ مَنْ ٣ يُجَادِلُ ٩٦ بِغَيْرِ ٩ عِلْمٍ ٦ هُدًى ٢ لَا ١ كِتَابٌ ٢ مُنِيرٌ ٧٤ إِذَا ٣ قِيلَ ٣ لَهُمْ ٣ أَتَبْعُوا ٢٦ أَنْزَلَ ٤ قَالُوا ٣ بَلْ ١٣ نَتَبِعُ ٢٦ وَجَدْنَا ١٢٥ عَلَيْهِ ٦ آبَاءَنَا ٢٦ أَوْلَوْ ٢٦ كَانَ ٦ الشَّيْطَانُ ٦ إِلَى ٣ عَذَابٍ ٣ السَّعِيرِ ٧٨ وَجْهَهُ ١٧ هُوَ مُحْسِنٌ ١٧ فَقَدَ ١٧ اسْتَمْسَكَ ٤٢ بِالْعُرُورَةِ الْوُثْقَى ٤٢ عَاقِبَةُ ٦٧ الْأُمُورِ ٣٢ كَفَرَ ١٩ كُفْرُهُ ٤٠٩ إِلَيْنَا ٤٢ مَرْجِعُهُمْ ١٤١ بِمَا ٢ عَمِلُوا ٥ إِنَّ ٣ عَلِيمٌ ٥ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦٥ سَالَتْهُمْ ١٩٧ خَلَقَ ٥ لَيَقُولُنَّ ١٩٧ قَلْ ١٢ الْحَدْدُ ١ لَهُ ١ أَكْثَرُهُمْ ١٥ لَا يَعْلَمُونَ ٣ الْغَنِيُّ ٤٤ الْحَمِيدُ ٤٥ لَوْ ٤ أَنَّا ٧٣ شَجَرَةٌ ٦ الْبَرُّ ٨ بَعْدَهُ ٨ سَبْعَةُ ٣٠ كَلَمَاتُ ٦ عَزِيزٌ ٢٠ حَكِيمٌ ٦ إِلَّا ٣ وَاحِدَةٌ ٣٣ سَمِيعٌ ٢٠ بَصِيرٌ ١٥

شک به خدا ریشه در جهل و گمراهی دارد:

(ای کافران) آیا نمی نگرید که خداوند آنچه را که در آسمانها و زمین است، برای شما مسخر نمود؟ و نعمتهاي ظاهري و باطنی خود را برای شما گسترد و فراوان قرار داد؟ (تا از آنها بهره مند شده و شکرگزار آفریننده آنها گردید با وجود اين همه نعمتهاي فراوان آسماني و زميني از درون و بیرون که انسانها را احاطه کرده) بعضی از مردم بدون هیچ علم و دانش (که با عقل و فکر درست به آن دست یابند) و هدایت (رهبران و خدمدان فهميداهای که از آن پیروی کنند) و کتاب روشني (که از سوی خدا وحی شده باشد) در مورد خدا مجادله می کنند (يعني همه راههای علمی و عملی را برای دریافت حقیقت به روی خود می بندند و در جهل و گمراهی باقی می مانند). **(۲۰)**

و هنگامی که به ایشان گفته می شود، از آنچه که خدا نازل کرده پیروی کنید، می گویند، نه ما از چیزی پیروی می کنیم، که پدران خود را بر آن یافتیم آیا حتی اگر شیطان آنها را دعوت به عذاب و آتش شعلهور کند (باز هم تبعیت می کنند؟ اگر پدرانشان فریب شیطان را خورده باشند باز هم به راه ایشان می روند؟) **(۲۱)**

تسليم و توجه کامل به خداوند و دستورات او:

و کسی که همه وجود خود را تسليم خدا کند، در حالی که نیکو کار باشد به دستگیره محکمی چنگ زده است (که او را از خطر سقوط به زشتیها در امان می دارد) و عاقبت همه کارها به سوی خداست. **(۲۲)**

(ای پیامبر) کسی که کفر ورزید، کفر او تو را غمگین و غصه ناک نسازد (تو وظیفه خود را به نحو احسن انجام داده ای) بازگشت همه آنها به سوی ماست و آنها را به همه آنچه که انجام داده اند، آگاه خواهیم کرد. به درستی که، خداوند (نه تنها از اعمال و کردار آنها بلکه از اسرار) درون سینه ها آگاه است. **(۲۳)**

لذت کم دنیا و عذاب شدید آخرت:

(ای پیامبر از لجاجت و دشمنی و شدت کفر کافران نگران نباش)؛ ما کمی از متعای دنیا را در اختیار آنان می گذاریم (در حالی که اگر همه دنیا را هم به یک نفر می دادیم باز هم احساس نیاز می کرد) سپس (در برابر این بهره کم و ناچیز و نایایدار) آنها را مجبور به تحمل عذاب شدید می کنیم (که هیچ کس تحمل کمترین مقدار آن را ندارد). **(۲۴)**

خالق آسمانها و زمین شایسته پرستش است:

(ای رسول ما) اگر از ایشان (کفار و مشرکین) سؤال کنی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده است، حتماً خواهند گفت: الله، (ای پیامبر) بگو ستایش و پرستش مخصوص خداست (پس چرا بتها را می پرستید) ولی اکثر ایشان نمی دانند و نمی فهمند که باید عبادت و پرستش فقط برای خدا باشد. **(۲۵)**

(خداوند خالق جهان است پس)، از آن خداست آنچه که در آسمانها و زمین است. همانا خداوند بی نیاز و شایسته ستایش است. **(۲۶)**

علم بی بایان خداوند:

اگر هر آنچه درخت بر روی زمین است قلم شوند و دریا برای آن مرگب گردد و هفت دریا بر این دریا افزوده شود (تا علم خدا نوشته شود، همه تمام می شوند اما) کلمات خدا پایان نمی گیرد به راستی که خداوند عزیز و حکیم است. **(۲۷)**

قدرت بی انتهای بیرون دگار:

(پس از مطرح شدن علم بی بایان الهی، قدرت بی انتهای او مطرح می شود) آفرینش همه شما و نیز برانگیختن شما پس از مرگ، همانند خلقت و برانگیختن یک فرد می باشد. همانا خداوند شنوا و بیناست (در برابر قدرت بی بایان خداوند، آفرینش عالم هیچ سختی ندارد و توانی را از خدا صرف نمی کند و نیاز به طول زمان ندارد بلکه در برابر قدرت خداوند آفرینش همه عالم با آفریدن یک موجود کوچک و ناچیز، برابری می کند). **(۲۸)**

لغات جديده ١٧ لغت

لِيَرِيكُمْ: تا به شما نشان دهد . **كَالظَّلْلِ:** مانند ساییانها، مانند ابرها . **مُقْتَصِدٌ:** میانه رو، کسی که به راه راست رود . **خَتَّارٌ:** بسیار پیمانشکن، بسیار حیله گر . **أَخْشَوْا:** بترسید . **لَا يَجْزِي:** دفع نمی کند، کفایت نمی کند . **وَالَّذِي:** پدر . **وَلَدِهِ:** فرزندش . **جَازٍ:** دفع کننده، کفایت کننده . **وَالَّذِي:** پدرش . **فَلَا تَغْرِنَّكُمْ:** پس فریب ندهد شما را . **لَا يَغْرِنَّكُمْ:** مبادا بفریبد شما را . **الْغُرُورُ:** فریب دهنده . **الْغَيْثَ:** باران . **مَا تَدْرِي:** نمی داند . **بِايٰ:** در کدام . **تَمُوتُ:** میمیرد

— لغات تکراری —

الْمُتَرَ ٣٩ أَنَّ ٥ يُولُجُ ٣٣٩ الْلَّيلَ ٢٥ فِي ٣ النَّهَارِ
٢٥ سَخَرَ ٢٤٩ الشَّمْسَ ١٣٧ الْقَمَرَ ١٣٧ كُلُّ ٤ يَجْرِي
إِلَيْهِ ٣ أَجْلٌ ٤٨ مُسَمَّى ٤٨ بِمَا ٢ تَعْمَلُونَ ١١ خَيْرٌ
ذَلِكَ ٢ بَانٌ ٢٦ هُوَ ٥ الْحَقُّ ٥ مَا ٢ يَدْعُونَ ٣٥
مِنْ ٢ دُونَهِ ٩٧ الْبَاطِلُ ٧٥ الْعَلَىُ ٤٢ الْكَبِيرُ
الْفَلَكُ ٢٥ تَجْرِي ٥ الْبَحْرُ ٨ بِنْعَمَتِ ٧٢ آيَاتِهِ ١١ إِنَّ
٣ لَآيَاتٍ ٢٥ لَكُلُّ ٢٣ صَبَارٌ ٢٥٥ شُكُورٌ ٢٥٥ إِذَا
غَشِيْهِمْ ٣١٧ مَوْجٌ ٢١١ دَعْوًا ٢١١ مُخْلِصِينَ ١٥٣ لِهِ
١٦ الدِّينَ ١ فَلَمَّا ٤ نَجَاهُمْ ٤٠٤ الْبَرُّ ١٤٤ فَنِئُهُمْ
مَا يَجْحُدُ ٤٠٢ بِآيَاتِنَا ٧ إِلَّا ٣ كُفُورٌ ٢٢٢ يَا إِيَّاهَا ٤
النَّاسُ ٣ اتَّقُوا ٧ رَبِّكُمْ ٤ بَوْمًا ١ عَنْ ٧ لَأَ ١ مَوْلُودٌ
٣٧ شَيْئًا ٤ وَعْدَ ٩٨ الْحَيَاةُ ١٣ الدُّنْيَا ١٣ بِاللَّهِ
عِنْدَهُ ٢١ عِلْمٌ ٦ السَّاعَةُ ١٣١ يَنْزَلُ ١٧٨ يَعْلَمُ ١٢
الْأَرْحَامُ ٥٠ نَفْسٌ ٧ مَاذَا ٥ تَكْسِبُ ٢٥٤ غَدًا ٢٣٦
أَرْضٌ ٣ عَلِيمٌ ٥

الْمَرْآنَ اللَّهُ يُولُجُ الْأَيَّلَ فِي النَّهَارِ وَيُولُجُ النَّهَارَ
فِي الْأَيَّلِ وَسَخَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي
إِلَيْهِ أَجْلٌ مُسَمَّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلَىُ الْكَبِيرُ
الْمَرْآنَ أَنَّ الْفَلَكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنْعَمَتِ
اللَّهِ لِيَرِيْكُمْ مِنْ إِيَّتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِكُلِّ صَبَارٍ شُكُورٍ ٣١ وَإِذَا غَشِيْهِمْ مَوْجٌ
كَالظَّلْلِ دَعْوَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينَ فَلَمَّا
بَخَّصُهُمْ إِلَى الْبَرِّ فِيْهِمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحُدُ
إِيَّاهُنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كُفُورٍ ٣٢ يَتَأَيَّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالَّذِي
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مُولُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالَّدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الْدُّنْيَا وَلَا يَغْرِنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ٣٣
إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمٌ السَّاعَةِ وَيَنْزِلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ
تَكَسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ
أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عِلِيمٌ خَيْرٌ ٣٤

گردش شب و روز نشانه‌ای از علم و قدرت خداوند:

آیا ندیدی که خداوند شب را در روز و روز در شب داخل می‌کند (منظور، کوتاه و بلند شدن شبها و روزها در طول سال است که در نتیجه آن فصل‌ها ایجاد می‌گردد، که لازمه حیات موجودات است و آثار و فواید فراوان دارد یا اشاره به تبدیل تدریجی روز به شب و شب به روز است، که آن هم اثر مهمی در تنظیم زندگی موجودات دارد) و خورشید و ماه را مسخّر ساخته (یعنی آثار و فواید آنها را برای زندگی شما قرار داده) و هر کدام تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه می‌دهند (ناشانه‌های قیامت ظاهر شود، آنگاه خورشید بی‌نور و ستارگان تاریک می‌گردند) و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است (خدایی که بر این نظام بسیار دقیق و ظریف آفرینش در آسمان و زمین مسلط و آگاه است چگونه ممکن است بر اعمال انسانها آگاه نباشد؟).

اینها همه دلیل بر آن است که «الله» (خدای) حقیقی است و آنچه غیر از او می‌خوانند باطل (و ناپایدار) است (زیرا پایه‌ای جز گمانها و خیالات نادرست ندارد). و خداوند عالی مقام و بزرگ مرتبه است.

حرکت کشته‌ها روی دریاها نشانه‌ای از لطف خداوند:

آیا ندیدی کشته‌ها را که در دریاها با نعمت خداوند حرکت می‌کنند؟ (مجموعه قوانین و نظم و نظامی، که باعث می‌شود تا یک کشته بتواند روی آب حرکت کند، نشانه روشنی از قدرت خداوند است. با این کار) او می‌خواهد گوشاهی از آیاتش را، به شما نشان دهد که در اینها نشانه‌هایی است برای کسانی که بسیار شکیبا و شکرگزارند.

و هنگامی که، موجی همچون ابرها (در سفرهای دریایی) آنها را پیوشاورد (و انقدر بلند و عظیم باشد که بالای سر آنها قرار گیرد آن وقت) خدا را با اخلاص می‌خوانند، اما هنگامی که آنها را به خشکی (رساند و) نجات داد، بعضی راه اعتدال را پیش می‌گیرند (و به ایمان خود وفادار می‌مانند در حالی که بعضی دیگر فراموش کرده، راه کفر پیش می‌گیرند) و آیات ما را هیچ کس، جز پیمان‌شکنان کفران‌کننده انکار نمی‌کنند.

محبت دنیا و پیروی شیطان دو خط بزرگ برای انسان:

ای مردم از (نافرمانی) خدا بپرهیزید و از روزی بترسید که نه پدر جزای اعمال فرزند خود را تحمل می‌کند و نه فرزند چیزی از جزای پدر را (به گردن می‌گیرد) مسلمًا و عده الهی حق است (اگر می‌خواهید در چنین روزی گرفتار عذاب الهی و سختی‌ها و مصیبتهای آن نشوید) مبادا زندگی دنیا (با انواع زرق و برق‌ها و جذایت‌ها و جلوه‌های زیبای ظاهری دروغین) شما را بفریبد و مبادا شیطان (و وسوسه‌های جنی و انسی و نفس اثماره) شما را نسبت به خدا فریب دهد.

وسعت علم پروردگار بر همه چیز و نادانی انسان بر امور خوبی:

آگاهی از زمان قیامت، مخصوص خدادست و اوست که باران را نازل می‌کند (و از همه جزئیات نزول آن آگاه است). و می‌داند آنچه را در رحم مادران است و هیچ کس نمی‌داند فردا چه می‌کند (در حالی که خدا با تمام جزئیات و ظرایف و دقایق می‌داند که چه کسی چه می‌کند؟) و هیچ کس نمی‌داند در چه سرزمینی می‌میرد؟ همانا خداوند عالم و آگاه است (بر همه آنچه که هیچ کس آگاه نیست).

لغات جدید: ۱۲ لغت

تَقْدِمَ: گذشت، مقدم شد. **ذَبِكَ**: گناهت. **يُتِمَّ**: تمام کند.
يَهْدِيكَ: هدایت کند تو را. **يَنْصُرُكَ**: یاری کند تو را.
يَلْدُخُلَ: تا داخل کند. **يَكْفُرَ**: پوشاند. **الظَّانِينَ**: گمان
کنندگان، کسانی که گمان می کنند. **لَوْمَنُوا**: تا ایمان بیاورید
تَعْزُّرُوهُ: تقویت می کنید او را. **تُوَّقِّرُوهُ**: تعظیم می کنید او
را، بزرگ می دارید او را. **تُسْبِحُوهُ**: تسبیح و ستایش می کنید
او را

* **تَعْزِيزُوهُ**: از تعزیر است به معنی منع کردن و باری نمودن و به
پاره‌ای از مجازاتهای اسلامی تعزیر گفته می شود زیرا به وسیله
مجازات، به گناهکار کمک می شود تا از گناه باز داشته شود و
این نشان می دهد که مجازاتهای اسلامی جنبه تربیتی دارد

لغات تکراری

بسم ۱ الرحمن ۱ الرحيم ۱ أَنَا ۳ فَتَحْنَا لَكَ ۶
فَتَحَا ۱۰۱ مُبِينًا ۲۵ لِيَغْفِرَ ۱۰۰ مَا ۲ مِنْ ۲ تَأْخَرَ ۲۲
نَعْمَةً ۱۰۸ عَلَيْكَ ۴۱ صِرَاطًا ۱ مُسْتَقِيمًا ۱ نَصْرًا ۲۳
عَزِيزًا ۲۰ هُوَ ۵ الَّذِي ۴ أَنْزَلَ ۴ السَّكِينَةَ ۴۰ فِي ۳
قُلُوبِ ۶۹ الْمُؤْمِنِينَ ۱۴ لِيَزْدَادُوا ۷۳ إِيمَانًا ۷۲ مَعَ ۷
إِيمَانِهِمْ ۶۱ لِلَّهِ ۱ جُنُودُ ۱۹۰ السَّمَاوَاتِ ۵ الْأَرْضِ ۳
كَانَ ۶ عَلِيًّا ۵ حَكِيمًا ۶ الْمُؤْمِنَاتِ ۸۲ جَنَّاتٍ ۵
تَجْرِي ۵ تَحْتَهَا ۵ الْأَنْهَارُ ۵ خَالِدِينَ ۲۴ فِيهَا ۵ عَنْهُمْ ۵
سَيَّاتِهِمْ ۷۶ ذَلِكَ ۲ عَنْدَ ۸ فَوْزًا ۷۹ عَظِيمًا ۳
يُعَذِّبَ ۴۹ الْمُنَافِقِينَ ۸۸ الْمُنَافِقَاتِ ۱۹۷ الْمُشْرِكِينَ ۱۶
الْمُشْرِكَاتِ ۳۵ بِاللَّهِ ۳ ظَنَّ ۷۰ السَّوْءَ ۲۰۲ عَلَيْهِمْ ۱
دَائِرَةً ۱۱۷ غَضَبٌ ۹۳ لَعْنَهُمْ ۱۳ أَعْدَادٌ ۹۳ لَهُمْ ۳ جَهَنَّمَ
۳۲ سَاءَتْ ۹۴ مَصِيرًا ۱۹ أَرْسَلَنَاكَ ۱۸ شَاهِدًا ۲۲۳
مُبَشِّرًا ۲۹۳ نَذِيرًا ۱۸ رَسُولَهُ ۴۷ بُكْرَةً ۳۰۵ أَصِيلًا ۳۶۰

سُورَةُ الْفَتْحِ ۲۹ مدینة اَلْمَدِنَة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُبِينًا
۲ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنِبِكَ
۳ وَمَا تَأْخَرَ وَيُتَمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا
۴ مُسْتَقِيمًا ۵ وَيُنَصِّرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا
۶ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
۷ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلَلَّهُ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
۸ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا لِيَدْخُلَ
۹ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
۱۰ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَافِرُ عَنْهُمْ سَيَّاتِهِمْ وَكَانَ
۱۱ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۱۲ وَ يُعَذِّبُ
۱۳ الْمُنَفِّقِينَ وَ الْمُنَافِقَاتِ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ
۱۴ الْمُشْرِكَاتِ الظَّاهِرَاتِ بِاللَّهِ ظَرَبَ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ
۱۵ دَائِرَةً السَّوْءَ وَغَضِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَعْنَهُمْ وَ
۱۶ أَعْدَدَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۱۷ وَلَلَّهُ جُنُودُ
۱۸ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمَبْشِرًا وَنَذِيرًا
۲۰ لِتَؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْزِيزُوهُ وَتَوْقِرُوهُ
۲۱ وَ تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا

به نام خداوند بخششده مهریان

پیروزی آشکار پیامبر در برابر دشمنان:

(ای پیامبر ﷺ) ما (به واسطه صلح حدیبیه) برای تو پیروزی آشکاری فراهم ساختیم (تا همگان در گذشته و آینده بدانند که مسلمانان اهل جنگ و خونریزی نیستند و همه دشمنانی که پیامبر اسلام را متهم می‌کردند و گناهکار می‌دانستند تحت تأثیر قرار دهد و مقدمه بسیاری از پیروزیها چون فتح مکہ بدون خونریزی گردد.) **(۱)**

(این صلح انجام شد) تا آثار بدی که (در اذهان مشرکین از برخوردهای پی در پی تو و پیروانت با آنها در جنگها و غیر آن) به وجود آمده بود (به خصوص افکار بدی که بر اثر تبلیغات مسموم نسبت به شخص تو در میان غیر مسلمانان رواج یافته بود و مانع نزدیک شدن ایشان می‌گشت همه از بین بروند) و آثار سوء آن را پیوشنند (و باعث برداشته شدن بسیاری از مانع از سر راه اسلام گردد و همه بیتنند که مسلمین، صلح طلب هستند و جز برای مطالبه حق مسلم خویش جنگ نمی‌کنند) و (به این واسطه) نعمتش را بر تو تمام کند و (مثل همیشه) به راه راست هدایت فرماید. **(۲)**

و پیروزی شکست ناپذیری نصیب تو کند (تا با آن هیچ گاه نقشه‌های دشمن تأثیری نداشته باشد و نتوانند مانع رشد اسلام شوند). **(۳)**

خداآوند اطمینان و آرامش را بر قلب مؤمن نازل می‌کند:

(ظاهر مواد صلح نامه حدیبیه عده‌ای از مؤمنان را نگران و ناراحت کرده بود. لذا خداوند علاوه بر موهبت‌های آیات گذشته بر پیامبر، موهبت عظیم دیگری بر همه مؤمنان عطا فرمود) او کسی است که سکینه و آرامش را در دلهای مؤمنان نازل کرد تا ایمانی بر ایمانشان افزوده شود و لشکر آسمانها و زمین از آن خداست و خداوند دانا و حکیم است. **(۴)**

هدف (دیگر از این فتح مین) آن بود که مردان و زنان با ایمان را در باغهایی (از بهشت) وارد کند، که نهنهایی از زیر درختانش جاری است و گناهان آنها را بخشد. این همه نزد خداوند پیروزی و رستگاری بزرگی است. **(۵)**

خشم و غضب خداوند بر مشرکین و ریاکاران:

(منافقان و مشرکان بی ایمان متظر بودند در جریان حرکت پیامبر ﷺ از مدینه به سوی مکه و در جریان صلح حدیبیه آن حضرت و پیروانش دچار حوادث تلخی از جمله جنگ و تلفات راجع به آن گردند و ضربه سختی به این وسیله به اسلام وارد آید لکن خداوند این صلح را وسیله در هم کوییدن افکار و نقشه‌های ایشان قرار داد. نزول آرامش بر قلوب مؤمنین و این پیروزی آشکار) برای این است که خداوند، مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را مجازات کند، همانها که به خدا گمان بد می‌برند. حوادث و پیشامدهای سوء و بد تنها بر این گروه نازل می‌شود و خداوند به آنها غصب کرده است و آنها را از رحمت خود دور کرده و جهنّم را برای آنها (از هم اکنون) فراهم ساخته و چه بد سرانجامی است. **(۶)**

لشکر آسمان‌ها و زمین برای خداوند است:

(خداآوند متعال بار دیگر به عظمت قدرت خود اشاره کرده می‌فرماید): لشکریان آسمانها و زمین از آن خدا است و خداوند شکست ناپذیر و دانای به مصالح است. (آنچه به خیر رسول اکرم ﷺ است برای او تهیه می‌فرماید تا در هدفش خللی وارد نشود). **(۷)**

(برخی از ناآگاهان، صلح حدیبیه را که خداوند آن را فتحی بزرگ نامید، مورد انتقاد شدید قرار دادند و حتی تعبیراتی به کار بردنده که خالی از بی‌احترامی بر پیامبر بزرگوار اسلام صلوات الله عليه و آله و سلم نبود. مجموع این برخوردها ایجاب می‌کند که موقعیت و عظمت پیامبر مورد تأکید قرار گیرد. لذا خداوند می‌فرماید: ای پیامبر ﷺ ما تو را گواه (بر همه امت اسلام بلکه همه امها) و بشارت‌دهنده و بیم‌دهنده فرستادیم **(۸)**

هدف از رسالت پیامبر اسلام صلوات الله عليه و آله و سلم این است که ایمان به خداوند و رسولش بیاورید و (دین و پیامبر) خدا را یاری و تقویت کنید و او را بزرگ بدارید (و در نتیجه رسولش را که از سوی او آمده تکریم کنید) و صبح و شام (در اوقات نماز) خدا را به پاکی یاد کنید. **(۹)**

لغات جدید: ۱۸ لغت

يُبَايِعُونَكَ: با تو بیعت می کنند. **بِيَاعِونَ:** بیعت می کنند.
نَكَّ: پیمان شکست. **نَكْثُ:** پیمان می شکند. **فَسِيُّوتِيهِ:** پس
 به زودی خواهد داد به او. **شَغَلتَهَا:** مشغول کرد ما را. **أَهْلُونَا:**
 خانواده های ما. **فَاسْتَغْفِرُ:** پس طلب بخشن کن. **أَنْ لَنْ يَقْلِبُ:** اینکه هر گز برنسی گردد. **اِنْطَقْتُمُ:** روانه شدید،
 حرکت کردید. **لِتَاخْذُوهَا:** تا آن را بگیرید. **دَرُونَا:** بگذارید ما
 را، رها کنید ما را (اجازه دهید به ما). **تَبَغَّكُمْ:** از شما پیروی
 کنیم. **أَنْ يُبَدِّلُوا:** که تغییر دهند. **لَنْ تَتَبَعُونَا:** هر گز پیروی
 نمی کنید از ما، هر گز از پی ما نمی آید. **كَذَلِكُمْ:** اینگونه.
تَحْسُدُونَا: به ما حسد می ورزید. **كَائُوا لَأَيْقَهُونَ:**
 نمی فهمیدند

لغات تکراری

۱۲ إِنَّۤ الَّذِينَۤ أَنَّمَاۤ يَدُۤ ۱۱۸ فَوْقَۤ ۵۷ أَيْدِيهِمْۤ
 ۵۹ قَمَنْۤ ۷ فَإِنَّمَاۤ عَلَىۤ ۲ نَفْسِهِۤ ۲۰ مَنْۤ ۳ أَوْقَسَۤ
 ۲۲ بِمَاۤ ۲۱ عَاهَدَۤ ۱۹۹ عَلَيْهِۤ ۶ أَجْرًاۤ ۶۷ عَظِيمًاۤ ۳ سَيِّقُولُۤ
 ۲۳۱ لَكَۤ ۶ الْمُخَلَّفُونَۤ ۲۰۰ مِنْۤ ۲ الْأَعْرَابِۤ ۲۰۱ أَمْوَالُنَاۤ
 ۲۷ لَنَاۤ ۶ يَقُولُونَۤ ۱۲ بِالسَّتِّهِمِ ۸۶ مَاۤ ۲ لَيْسَۤ فِيۤ ۳
 ۴۱ قُلُوبِهِمْۤ ۲ قَلْ ۱۲ يَمْلِكُۤ ۱۱۰ لَكُمْۤ ۴ شَيْئًاۤ ۴ أَنْ ۴
 ۱۳ أَرَادَۤ ۵ بِكُمْۤ ۸ ضَرًّاۤ ۱۲۰ أَوْ ۴ نَفْعًاۤ ۷۸ بَلْ ۱۳ كَانَۤ
 ۱۳۱ تَعْمَلُونَۤ ۱۱ خَيْرًاۤ ۳۸ ظَنَّتُمْ ۴۷۹ الرَّسُولُۤ
 ۴۶۰ الْمُؤْمِنُونَۤ ۴۹ إِلَىۤ ۳ أَهْلِيهِمْۤ ۱۵ زَيْنَ ۳۳
 ۲۰۲ ذَلِكَۤ ۲ قُلُوبِكُمْۤ ۱۱ ظَنَّ ۷۰ السَّوْءِۤ كُتُمْ ۴ قَوْمًاۤ
 ۴۷ فَوْرًاۤ ۳۶۱ لَمْ يُؤْمِنْ ۳۲۱ بِاللهِۤ ۳ رَسُولِهِۤ ۴۷ فَإِنَاۤ
 ۷۸ أَعْتَدْنَاۤ ۸۰ لِلْكَافِرِينَۤ ۴ سَعِيرًاۤ ۱ مُلْكُۤ
 ۲۴ السَّمَاوَاتِۤ ۵ الْأَرْضِۤ ۳ يَغْفِرُۤ ۶۶ لَسْنَ ۲۴ يَشَاءُۤ
 ۹۳ يَعْذِبُۤ ۴۹ غَفُورًاۤ ۲۶ رَحِيمًاۤ ۱ إِذَاۤ ۳ مَعَانِمَۤ
 ۲۱۲ يُرِيدُونَۤ ۸۵ كَلَامَ ۱۱ قَالَ ۶ قَبْلُ ۵ فَسِيَقُولُونَۤ
 ۷ قَلِيلًاۤ ۳

إِنَّ الَّذِينَۤ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَاۤ يَبَايِعُونَ**اللهَ يَدُ اللهِ**

فَوْقَ أَيْدِيهِمْۤ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكَثُ عَلَى نَفْسِهِۤ

وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ**اللهَ فَسِيُّوتِيهِ** أَجْرًاۤ

عَظِيمًا ۱۰ سَيِّقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلتَنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا

فَأَسْتَغْفِرُ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّتِّهِمِ مَا لَيْسَ فِي

قُلُوبِهِمْ قَلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ**اللهِ شَيْئًا** إِنْ

أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ**اللهُ** بِمَا تَعْمَلُونَ

خَيْرًا ۱۱ بَلْ ظَنَنتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ

وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَيْهِمْ أَبَدًا وَزِينَ**ذَلِكَ** فِي

قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ**ذَلِكَ** السَّوْءَ وَكُنْتُمْ

فَوْمًا بُورًا ۱۲ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۱۳ وَلِلَّهِ مُلْكُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْذِبُ

مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ**اللهُ غَفُورًا رَّحِيمًا** ۱۴

سَيِّقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا اِنْطَلَقْتُمْ إِلَى

مَغَانِمِ لَأَخْذُوهَا ذَرُونَانِيَعْكُمْ بِرِيدُونَ

أَنْ يُبَدِّلُوا لَكُمْ**اللهُ** قَلْ لَنْ تَتَبَعُونَا كَذَلِكُمْ

فَالَّكَ**اللهُ** مِنْ قَبْلُ فَسِيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَا

بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۱۵

دست پیامبر اکرم ﷺ دست خداست:

(ای پیامبر ﷺ) کسانی که با تو (دست) بیعت می‌دهند، در حقیقت با خدا بیعت می‌کنند و دست خدا بالای دست آنهاست (خداآوند شاهد تعهد بیعت کنندگان است و خود حافظ و تقویت کننده آنها است و با قدرت خویش ایشان را یاری می‌فرماید) هر کس پیمان را بشکند، در حقیقت به زیان خود پیمان‌شکنی کرده است (زیرا یاری خدا را از دست داده و در برابر او قرار گرفته است) و آنکس که در برابر عهدی که با خدا بسته وفادار بماند (و حق بیعت را ادا کند) خداوند پسادش عظیمی به او خواهد داد.

﴿۱۰﴾

عذرتراشی و بهانه‌جویی منافقان برای عدم شرکت در جنگ:

(در سفر به قصد حجّ عمره که منجر به صلح حدیبیه شد، پیامبر ﷺ قبل از حرکت در میان قبایل اعلام نمود که همه آنها در این سفر او را همراهی کنند. اما افرادی که ایمانشان ضعیف بود، از این دستور سر باز زدند، وقتی که دیدند مسلمانان با دست پر و امتیازات قابل توجه ناشی از پیمان صلح حدیبیه به مدینه بازگشتن، آنان برای توجیه کار خود و تقاضای استغفار توسعه پیامبر ﷺ از خدا نزد پیامبر آمدند. آیات مورد بحث ماجرا آنها را روشن می‌کند، می‌فرماید: ای پیامبر) به زودی متخلّفان از اعراب بادیه‌نشین (که عذرتراشی کرده و دعوت تو را برای همراهی در سفر حج نپذیرفتند، با دیدن امتیازاتی که خداوند برای تو و همراهانت قائل شد به سوی تو می‌آیند و) می‌گویند: حفظ اموال و خانواده، ما را به خود مشغول داشت (و نتوانستیم در سفر حدیبیه تو را همراهی کنیم) پس برای ما طلب آمرزش کن. آنها به زبان خود چیزی می‌گویند که در دل ندارند! بگو: چه کسی می‌تواند در برابر خداوند از شما دفاع کند هرگاه زیانی برای شما بخواهد و یا اگر نفعی اراده کند (مانع گردد) و خداوند به تمام اعمالی که انجام می‌دهید آگاه است. (نه تنها به اعمالی که انجام می‌دهید، بلکه به تمام اسرار درون سینه‌ها و نیات شما نیز به خوبی آگاه است).

﴿۱۱﴾

گمان‌ها و پندارهای باطل منافقان:

(ای کسانی که پیامبر را در دعوتش اجابت نکردید علت این کار حفاظت از خانواده‌ها نبود) بلکه شما گمان کردید پیامبر ﷺ و مؤمنان هرگز به خانواده‌های خود باز نخواهند گشت. این پندار غلط و سوسوه‌های شیطانی در دل شما زینت یافته بود و گمان بد کردید و سرانجام به هلاکت رسیدید (زیرا از پادشاهی که خداوند برای مؤمنین در این سفر در نظر گرفت، شما را محروم نمود و این خسارت جبران‌ناپذیر است برای شما).

﴿۱۲﴾

سرنجام ایمان نیاوردن به خدا و پیامبر اسلام ﷺ:

(چون گاهی اوقات موضع گیری و کوتاهی مسلمانان ناشی از بی‌ایمان افراد بود، لذا می‌فرماید): کسی که ایمان به خدا و پیامبر شنید نیاورد (سرنوشتش آتش دوزخ است) چرا که ما برای کافران آتش فروزان فراهم کرده‌ایم.

﴿۱۳﴾

خداآوند مالک آسمان و زمین است:

(برای اثبات قدرت خداوند بر مجازات کافران و منافقان می‌فرماید): مالکیت و حاکمیت آسمانها و زمین از آن خداست، هر کس را بخواهد می‌بخشد و هر کس را بخواهد مجازات می‌کند (البته خواستن خدا بی‌مقدمه و بی‌حساب و کتاب نیست بلکه بر اساس حکمتش و اعمال انسانهاست) و خداوند بخشش و مهربان است (راه توبه را برای گناهکاران باز گذاشته است تا هر کس بخواهد به سوی خداوند بیاید و مورد بخشش و لطف قرار گیرد).

﴿۱۴﴾

امتیاز ویژه برای کسانی که در ایمان خود ثابت قدم هستند:

(مسلمانان پس از بازگشت از صلح حدیبیه مژده فتح خیر و غنائم بسیار را دریافت کردند، کسانی که پیامبر را در این سفر همراهی نکرده بودند به فکر چاره افتادند زیرا از این جنگ و غنائم آن محروم بودند (بنابراین) هنگامی که شما برای به دست آوردن غنائمی حرکت می‌کنید به زودی متخلّفان می‌گویند: بگذارید ما هم از شما پیروی کنیم (و در این جهاد شرکت کنیم) آنها می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند (ای پیامبر) به آنها بگو: شما هرگز نباید به دنبال ما بیایید، این مطلبی است که خداوند از قبل گفته است. (متخلّفین) به زودی می‌گویند: (مطلوب چنین نیست) بلکه شما نسبت به ما حسد می‌ورزید. البته آنها جز اندکی نمی‌فهمند. (به همین خاطر این سخنان را می‌گویند، بلکه خود ایشان به شما حسادت می‌ورزند که از لطف و فضل خدا محروم گشتند).

﴿۱۵﴾

لغات جدید: ۱۳ لغت

لِلْمُخَلَّفِينَ: برای متخلقان (از جهاد)، برای جاماندگان، برای ترک شدگان . **سَتَدْعُونَ:** به زودی دعوت می‌شود. **تُقَاتِلُونَهُمْ:** می‌جنگید با آنان . **يُسْلِمُونَ:** اسلام می‌آورند، مسلمان می‌شوند. **يُعَذَّبُهُ:** عذاب می‌کند او را . **فَعَلِمَ:** پس دانست . **أَتَاهُمْ:** پاداش داد به آنها . **يَاخْذُونَهَا:** می‌گیرند آن را . **تَأْخُذُونَهَا:** می‌گیرید آن را . **فَعَجَلَ:** پس پیش انداد . **كَفَّ:** بازداشت . **لَمْ تَقْدِرُوا:** توانایی نداشتید، قادر نبودید . **قَاتَلُكُمْ:** جنگید با شما

— ٦ — لغات تکراری

قل ۱۲ من ۲ **الْأَغْرَابِ** ۲۰۱ إلى ۳ **قَوْمٌ** ۴۱ **أُولَى**
بِأَسٍ ۲۸۲ **شَدِيدٌ** ۲۵ أَوْ ۴ فَإِنْ ۴ **تُطِيعُوا** ۶۲ **بُؤْتُكُمْ**
۱۸۶ **أَجْرًا** ۶۷ **حَسَنًا** ۳۹ **إِنْ** ۴ **تَتَوَلَّوْا** ۵۱۰ **كَمَا**
تَوَلَّتُمْ ۱۰ **قَبْلُ** ۵ **يُعَذِّبُكُمْ** ۱۹۳ **عَذَابًا** ۳ **أَلَيْمًا** ۳ **لَسِنَ**
۲۷ **عَلَى** ۲ **الْأَعْمَى** ۱۲۳ **حَرَجٌ** ۸۸ **لَأَ** ۱ **الْأَغْرِيَقُ**
۳۵۸ **الْمَرِيضُ** ۲۸ **مَنْ** ۳ **يُطِيعُ** ۷۹ **رَسُولَهُ** ۴۷ **يُدْخِلُهُ**
۷۹ **جَنَّاتٍ** ۵ **تَجْرِي** ۵ **يَتَوَلَّ** ۱۱۷ **لَقَدْ** ۱۰ **رَضِيَ** ۱۲۷ **عَنْ**
۷ **الْمُؤْمِنِينَ** ۱۴ **إِذْ** ۶ **يُبَايِعُونَكَ** ۵۱۲ **تَحْتَ** ۱۱۹
الشَّجَرَةِ ۶ **مَا** ۲ **فِي** ۳ **قُلُوبِهِمْ** ۳ **فَانَزَلَ** ۱۹۳ **السَّكِينَةَ**
۴۰ **عَلَيْهِمْ** ۱ **فَتَعَالَى** ۱۰۱ **قَرِيبًا** ۲۸ **مَغَانِمَ** ۹۳ **كَثِيرَةً**
۵۰ **كَانَ** ۶ **عَزِيزًا** ۲۰ **حَكِيمًا** ۶ **وَعَدَكُمْ** ۲۵۸ **لَكُمْ** ۴ **هَذِهِ**
۱۷ **أَيْدِيَ** ۴۰۸ **النَّاسُ** ۳ **عَنْكُمْ** ۸ **لَتَكُونَ** ۲۱۹ **آيَةً**
لِلْمُؤْمِنِينَ ۱۵ **يَهْدِيُكُمْ** ۸۲ **صِرَاطًا** ۱ **مُسْتَقِيمًا** ۱ **أُخْرَى**
۴۸ **عَلَيْهَا** ۲۲ **قَدْ** ۹ **أَحَاطَ** ۲۸۸ **بِهَا** ۱۵ **كُلُّ** ۴ **شَيْءٌ**
۴ **قَدِيرًا** ۴ **لَوْ** ۴ **الَّذِينَ** ۱ **كَفَرُوا** ۳ **لَوْلَوْا** ۱۹۶ **الْأَدْبَارُ**
۶۴ **ثُمَّ** ۵ **لَا يَجِدُونَ** ۹۷ **وَلِيًّا** ۱۷ **نَصِيرًا** ۱۷ **سُنَّةً**
الَّتِي ۴ **خَلَتْ** ۲۰ **لَنْ تَجِدَ** ۱۰۱ **لِسْنَةً** ۴۲۶ **تَبَدِيلًا** ۲۱۶

قُل لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ
أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ نُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ
تُطِيعُوا يُؤْتُكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
كَمَا تَوَلَّتُمْ مِنْ قَبْلٍ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۶ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَ
لَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ
جَنَّتٍ تَبَرِّي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ وَمَنْ يَتَوَلَّ
يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۷ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَأَثْبَهُمْ فَتَحَاقِرِيَّا ۱۸ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً
يَاخْذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۱۹ وَعَدَكُمُ اللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَاخْذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ
هَذِهِ وَكَفَ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَتَكُونَ إِيَّاهُ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيُكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۲۰
وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُ وَأَعْلَيْهَا قَدَّاحَاتُ اللَّهِ
بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۲۱ وَ
لَوْ قَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَوْا الْأَدْبَارُ ثُمَّ
لَا يَحْدُوْنَ وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا ۲۲ سُنَّةُ اللَّهِ الْأَكْبَرِ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجِدَ لِسْنَةً اللَّهِ تَبَدِيلًا ۲۳

امتحانی دیگر برای منافقان:

(خداؤند راه توبه و بازگشت را برای کسانی که در سفر صلح حدیبیه از فرمان پیامبر سرپیچی کرده‌اند گشوده و به پیامبر گرامی می‌فرماید): به متخلفان از اعراب بادیده‌نشین بگو: به زودی از شما دعوت می‌شود که به سوی قومی جنگجو و پرقدرت گام بگذارید و با آنها پیکار کنید (تا از بین بروند) یا اسلام را پذیرا شوند. پس اگر اطاعت کنید، خداوند پاداش نیکی به شما می‌دهد و اگر سرپیچی کنید، آنگونه که قبلًا سرپیچی کردید، خداوند شما را عذاب دردناکی می‌کند (اگر از رفتار و تخلّف قبلی خود واقعاً پشیمان شده‌اید، باید در میدان سخت جهاد، صداقت خود را ثابت کنید در واقع شما خودتان یک سفر بی‌خطر و آرام را با جنگی سخت جایه‌جا کردید و گرنه خداوند برای شما بسیار آسان گرفته بود با پاداشهای بسیار).
(۱۶)

کسانی که از جنگ و جهاد معاف شده‌اند:

(از آنجائی که در میان مخالفین افرادی بودند که معلوم یا مرضی یا نایینا و ناتوان بودند برای ضایع نشدن حق آنها، خداوند می‌فرماید): بر نایینا و لنگ و بیمار گناهی نیست (اگر در میدان جهاد شرکت نکنند) هر کس اطاعت خدا و رسولش را کند او را در باغهایی از بهشت وارد می‌سازد که نهرها از زیر درختانش جاری است و آن کس که سرپیچی کند او را به عذاب دردناک گرفتار خواهد کرد (اینگونه افراد که از جنگ معاف شده‌اند اگر در جبهه نمی‌توانند شرکت کنند لاقل در پشت جبهه هر آنچه از دست و زبانشان بر می‌آید انجام دهند).
(۱۷)

رضایت و خشنودی خداوند از بیعت کنندگان:

خداؤند از مؤمنانی که در زیر آن درخت با تو بیعت کردن (که اگر جنگی واقع شود از میدان فرار نکنند) راضی و خشنود شد. خدا آنچه را در درون قلب آنها (از صداقت و ایمان) نهفته بود می‌دانست، لذا آرامش را بر دلایی آنها نازل کرد و فتح نزدیکی به عنوان پاداش، نصیب آنها فرمود (که همان صلح حدیبیه و آثار بعد از آن بود).
(۱۸)

پاداش‌های گوناگون برای بیعت کنندگان:

و (علاوه بر توفیقات معنوی پیروزیهای اجتماعی و سیاسی، از فوائد این همراهی مسلمانان) غنائم کثیری است که آن را به دست می‌آورند (یکی از این غنائم، فتح خیر می‌باشد که اهل آن دارای مال و ثروت فراوان بودند که نصیب مسلمانان گردید و برای اطمینان کامل به وعده الهی می‌فرماید): خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است.
(۱۹)

وعده خداوند متعال به مؤمنان:

(موضوع همچنان پیرامون صلح حدیبیه و حوادث و برکات بعد از آن است که نصیب مسلمانان شد می‌فرماید): خداوند غنائم فراوانی به شما وعده داده است که آنها را به دست می‌آورید ولی این یکی (فتح خیر) را زودتر برای شما فراهم ساخت و دست تعددی مردم (دشمنان) را از شما بازداشت، تا نشانه‌ای (بر حفایت دعوت تو) برای مؤمنان باشد و خداوند شما را به راه راست هدایت کند.
(۲۰)

با هم از برکات حدیبیه و ایمان اخلاص مؤمنان:

(خداؤند به شما) غنائم و فتوحات دیگری وعده داده است که توانایی برآن نداشtid (و ندارید) ولی خداوند، قدرتش بر آن احاطه دارد و (نصیب شما می‌کند و) خداوند بر هر چیز توانا است.
(۲۱)

(خيال نکنيد اگر در حدیبیه کافران و مشرکان با شما می‌جنگيدند، برند و پیروز می‌شند) اگر کافران در آنجا با شما پیکار می‌کردنند، به زودی پشت کرده و از میدان فرار می‌نمودند، سپس یار و یاوری نمی‌یافتنند.
(۲۲)

(البته این منحصر به شما نیست، در گذشته نیز چنین بوده که یاری و نصرت الهی نصیب مؤمنان مخلص و مجاهد فی سبیل الله می‌شد) این یک سنت الهی است که در گذشته هم بوده است و هرگز برای سنت الهی تغییر و تبدیل نخواهی یافت.
(۲۳)

لغات جدید: ١٨ لغت

بِطْنٌ: در درون، در دل . **مَكَّةَ**: مکه . **أَنْ أَظْفَرُكُمْ**: اینکه پیروز کرد شما را . **صَدُوْكُمْ**: مانع شما شدند، باز داشتند شما را . **مَعْكُوفًا**: منع، محبوس . **أَنْ يَبْلُغَ**: اینکه برسد . **لَمْ تَلْعَمُوهُمْ**: نشناختید آنها را . **أَنْ تَطْؤُوهُمْ**: که پایمالشان کنید، که نابود کنید آنها را . **فَتُصِيبُكُمْ**: پس برسد به شما . **مَعْرَةً**: ضرر و زیان، ننگ و عار، کار ناپسند . **تَزَيَّلُوا**: جدا شدند . **لَعْدَنَا**: مسلمًا عذاب کردیم . **الْحَمَّةَ**: تعصّب و لجاجت، امتناع و حق ناپذیری، تحریک شدن خشم و فوران قوه غضب . **الْزَمَهُمْ**: همراه و ملازم آنها کرد . **لَتَذَلُّنَّ**: البته حتماً وارد می شوید . **مُحَلِّقِينَ**: تراشندہ ها . **مَقْصِرِينَ**: کوتاه کنندگان (کوتاه کنندگان موی سر یا ناخن) . **فَجَعَلَ**: پس قرار داد

لغات تکراری

هو ٥ الَّذِي ٤ كَفَ ٥١٣ أَيْدِيهِمْ ١٢ عَنْكُمْ ٨ أَيْدِيكُمْ
٧٤ عَنْهُمْ ١٣ مِنْ ٢ بَعْدِ ٥ عَلَيْهِمْ ١ كَانَ ٦ بِمَا
تَعْلَمُونَ ١١ بَصِيرًا ١٥ هُمْ ٢ الَّذِينَ ١ كَفَرُوا ٣١ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ٢٢ الْهُدَىٰ ٣٠ مَحْلِهِ ٣٠ لَوْكَا ٤١
رَجَالُ ٧٧ مُؤْمِنُونَ ٤٩ نِسَاءٍ ٣٥ مُؤْمِنَاتٍ ٨٢ مِنْهُمْ ١١
بَعِيرٌ ٩ عِلْمٌ ٦ لِيُدْخِلَ ٥١١ فِي ٣ رَحْمَتِهِ ١٠ مَنْ ٣
يَشَاءُ ١٤ لَوْ ٤ عَذَابًا ٣ أَلِيَّا ٣ اذْ ٦ جَعَلَ ٤ قُلُوبُهُمْ
٣ الْجَاهِلِيَّةِ ٧٠ فَأَنْزَلَ ١٩٣ سَكِينَتَهُ ١٩٠ عَلَىٰ ٢
رَسُولِهِ ٤٧ الْمُؤْمِنِينَ ١٤ كَلْمَةَ ٥٨ التَّقْوَىٰ ٣١ كَانُوا ٢١
أَحَقَّ ٣٦ بِهَا ١٥ أَهْلَهَا ٨٤ بِكُلِّ ٥ شَيْءٍ ٤ عَلِيَّا ٥
لَقَدْ ١٠ صَدَقَ ٦٢ الرُّؤْيَا ٢٨٨ بِالْحَقِّ ١١ إِنْ ٤ شَاءَ ٤
آمِنِينَ ٢٤٧ رُؤُوسُكُمْ ٣٠ لَاتَّخَافُونَ ١٣٧ فَعَلَمَ ٥١٣ مَا
٢ لَمْ تَعْلَمُوا ١٣٩ دُونَ ٤ ذَكَرَ ٢ فَتَحًا ١٠١ قَرِيبًا ٢٨
أَرْسَلَ ١٩٢ بِالْهُدَىٰ ٣ دِينِ ١ الْحَقِّ ٥ لِيُظْهِرَهُ ١٩٢
كُلَّهُ ٦٥ كَفَى ٧٧ بِاللهِ ٣ شَهِيدًا ٢٢

وَهُوَ الَّذِي كَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيكُمْ عَنْهُمْ
بِيَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَهْمَدُ
مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحْلَهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ
وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْؤُوهُمْ
فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ
فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَرَزَّلُوا لِعَذَابِ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٥﴾ إِذْ جَعَلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ
وَكَانُوا أَحَقُّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيَّا ﴿٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ
الرُّءْءِ يَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ
شَاءَ اللَّهُ أَمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءْءِ وَسَكِمْ وَمَقْصِرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ
دُونِ ذَلِيلٍ فَتَحَاقِرِيَّا ﴿٧﴾ هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الَّذِينَ كُلَّهُ وَكَفَى بِاللهِ شَهِيدًا ﴿٨﴾

پیروزی مسلمانان بر کفار مکه:

او (خداؤند) کسی است که دست کفار را (که بارها برای نابودی شما لشکرکشی کرده بودند) از شما در دل مکه بازداشت و دست شما را از آنها (بازداشت) بعد از آنکه شما را بر آنها پیروز کرد و خداوند نسبت به آنچه انجام می‌دهید بینا است (۲۴)

خصوصیات مشرکان مکه:

(مشرکین مکه) آنها کسانی هستند که کافر شدند و شما را از زیارت مسجدالحرام بازداشتند و قربانی‌های شما را از اینکه به محل قربانگاه برسد (مانع شدند).

مؤمنان باعث نجات کافران شدند:

و اگر به خاطر این نبود که مردان و زنان با ایمانی (که در مکه بودند و نتوانسته بودند هجرت کنند یا عقیده خود را مخفی کرده بودند) در این میان بدون آگاهی شما زیر دست و پا از بین می‌رفتند و از این راه بدون اطلاع، عیب و عاری دامان شما را می‌گرفت (خداؤند هرگز مانع جنگ بین شما و کفار مکه نمی‌شد و شما را بر آنها مسلط ساخت تا کیفر خود را ببینند و) هدف این بود که خداوند هر کس را بخواهد در رحمت خود وارد کند اگر صفوّف مؤمنان از کفار در مکه جدا می‌شد (و بیم از میان رفتن مؤمنان مکه نبود) ما کافران را به عذاب دردنگی مجازات می‌کردیم (و آنها را با دست شما سخت کیفر می‌دادیم). (۲۵)

همراه کردن روح تقوا با مؤمنان:

به خاطر پیاوید هنگامی که کافران، نخوت و خشم جاھلیت را در دلهای خود قرار دادند (و با این کار مانع ورود پیامبر ﷺ و مؤمنان به خانه خدا و انجام زیارت و قربانی شدند ولی) خداوند حالت سکینه و آرامش را بر رسول خویش و مؤمنان نازل فرمود و خداوند آنها را به روح تقوا ملزم ساخت و آنها از هر کس سزاوارتر و شایسته‌تر بودند نسبت به آن (توجه خداوند) و اهل و لایق آن بودند و خداوند به هر چیزی آگاه است (هم نیات بد کفار را می‌داند و هم پاکدی مؤمنان را). (۲۶)

خواب پیامبر در مورد انجام مراسم حج:

(پیامبر ﷺ در مدینه خواب دید که با یاران خود برای انجام مناسک حج وارد مکه می‌شوند، این خواب را به یاران خود بیان کرد، همه خوشحال شدند و تصوّر کردند که این عمل همان سال انجام خواهد شد، اما وقتی که مشرکان در حدیبیه مانع انجام این زیارت شدند، عده‌ای در صحبت خواب پیامبر ﷺ گرفتار شک و تردید شدند. پیامبر ﷺ فرمود مگر من به شما گفتم این رؤیا همین امسال تحقق خواهد یافت؟ آیه مزبور در هنگام بازگشت به مدینه در همین رابطه نازل شد و بر راست بودن خواب پیامبر ﷺ تأکید نمود).

خداؤند آنچه را به پیامبرش در عالم خواب نشان داده است، راست و حق بود، به طور قطع همه شما به خواست خدا وارد مسجدالحرام می‌شوید در نهایت امنیت در حالی که سرهای خود را تراشیده یا ناخنها خود را کوتاه کرده‌اید و از هیچکس ترس و وحشتی ندارید. ولی خداوند چیزهایی می‌دانست که شما نمی‌دانستید (و در این تأخیر حکمتی بود) و قبل از آن فتح نزدیکی (برای شما) قرار داد (منظور از فتح نزدیک، صلح حدیبیه یا فتح خیر است). (۲۷)

غلبه اسلام بر همه ادیان:

او (خداؤند) کسی است که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه ادیان غالب گرداند و کافی است که خدا شاهد و گواه این موضوع باشد. (۲۸)

لغات جدید: ۲۵ لغت

أَشِدَّاءُ: سر سخت ها . **رُحْمَاءُ:** مهر بانان . **سِيمَاهُمْ:** علامت و نشانه آنها . **السُّجُودُ:** سجده کردن، پیشانی بر زمین گذاشتن برای عبادت . **كَرْعٌ:** مانند کشتزار، مانند زراعت . **شَطَاءُ:** جوانه اش (شاخه کوچکش) . **فَازَرَهُ:** پس نیرو داد به آن . **فَاسِتَغْلَاطٌ:** پس محکم و سخت شد . **فَاسِتَوِيَ:** پس بر پا ایستاد پس تسلّط و احاطه پیدا کرد . **سُوقَهُ:** ساقه هایش . **يُعْجِبُ:** شگفت زده می کند . **الزُّرَاعُ:** زارعان، کشاورزان . **لَيْغِيَطُ:** تا به خشم آورد . **لَا تَقْدِمُوا:** پیشی نگیرید . **لَا تَرْفَعُوا:** بلند نکنید، بالا نبرید . **أَصْوَانُكُمْ:** صداهایتان . **صَوْتٌ:** صدا . **لَا تَجْهِرُوا:** آشکار نکنید (لا تجهروا بالقول: بلند صحبت نکنید) . **كَجَهْرٌ:** مانند آشکار کردن . **أَنْ تَحْبَطَ:** که نابود شود **يَعْضُونَ:** کم می کنند، پایین می آورند . **أَصْوَاتُهُمْ:** صداهایشان **أَمْتَحَنَ:** آزمایش نمود . **يُنَادِونَكَ:** ندا می دهند تو را، صدا می زنند تو را . **الْحُجَّرَاتُ:** اطاقها

لغات تکراری

رَسُولُ مُحَمَّدٍ ۖ ۱۳ رَسُولُ الَّذِينَ ۑ مَعَهُ ۲۳ عَلَىٰ الْكَفَّارَ
۱۷ بَيْنَهُمْ ۱۸ تَرَاهُمْ ۱۷۶ رُكُعاً ۱۹ سُجَّداً ۹ يَتَّغَوَّنُونَ
۱۰۶ فَضْلًا ۱۰ مِنْ ۲ رِضْوَانًا ۵۱ فِي ۳ وَجْهِهِمْ
۱۰۵ اَثَرَ ۳۱۸ ذَلِكَ ۲ مَثَلُهُمْ ۴ التَّوْرَاةُ ۵۰ الْإِنجِيلُ
۱۰۴ اَخْرَجَ ۱۵۳ بِهِمْ ۳ وَعَدَ ۹۴ آمَّا ۳ عَمِلُوا
۱۰۳ الصَّالِحَاتِ ۵ مِنْهُمْ ۱۱ مَغْفِرَةً ۳۵ اَحْرَأً ۶۷ عَظِيمًا
۱۰۲ بِسْمِ الرَّحْمَنِ ۱ الرَّحِيمِ ۱ يَا ائِيَّهَا ۴ بَيْنَ ۱۰ يَدِيِ
۱۰۱ رَسُولِهِ ۴۷ اتَّقُوا ۷ اِنَّ ۳ سَمِيعٌ ۲۰ عَلِيمٌ ۵
۱۰۰ فَوْقَ ۵۷ النَّبِيِّ ۵۵ لِهِ ۱۶ بِالْقَوْلِ ۲۵۹ بِعُضُوكُمْ ۶
۹۹ لِبَعْضٍ ۶ اَعْمَالُكُمْ ۲۱ اَنْتُمْ ۴ لَا تَشْعُرُونَ ۲۴ عِنْدَ ۸
۹۸ رَسُولٌ ۱۳ اُولَئِكَ ۲ قُلُوْبُهُمْ ۳ لِلنَّتَوَى ۳۸ لَهُمْ ۳
۹۷ وَرَاءَ ۱۵ اَكْثَرُهُمْ ۱۵ لَا يَعْقِلُونَ ۲۶

سُلْطَانٌ مُّهَمَّا حَدَّثَنَا عَوْنَى بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ سَمِعَتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَقَالَ لِلْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا يَنْهَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهُمْ مَعَهُمْ وَأَشَدَّ أَهْمَالَ الْكُفَّارِ
رَحْمَاءً يَنْهَا مِنْهُمْ تَرِبَّاهُمْ رَكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَنًا سِيمَا هُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مِنْ أَثْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرِيهِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرَعَ أَخْرَجَ شَطَئَهُ فَاعْزَرَهُ فَأَسْتَغْلَظَ
فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعِجِّبُ الزَّرَاعَ لِيغِيظَ
بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّلِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْمِنُهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا نُقْدِمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَأَنْقُواهُمْ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٧ يَتَأْمِنُهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا تَرْفَعُوهُمْ
أَصْوَاتُكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا مَهْرَهُمْ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ
أَعْمَلُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ١٨ إِنَّ الَّذِينَ
يَغْضِبُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أَوْلَئِكَ
الَّذِينَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ قَلُوبَهُمْ لِتَنْقُويَ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ١٩ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادِونَكَ مِنْ
وَرَاءِ الْحَجَرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خصوصیات مسلمانان یاری کننده پیامبر اسلام:

محمد ﷺ فرستاده خداست (خواه کفار قریش پیشند و در بیمان صلح حدیبیه بنویستند یا نپیشند و ننویستند) و کسانی که با او هستند، در برابر کفار شدید و محکم می‌باشند (و انفعال و نقطه ضعیت نشان نمی‌دهند زیرا خداوند با کفار به شدت رفتار می‌کند) اما در میان خود، صمیمی و مهربانند (زیرا خداوند نسبت به مؤمنان مهربان است) پیوسته آنها را در حال رکوع و سجود می‌بینی (زیرا که در برابر اوامر خدا کمال خشوع و خضوع را دارند و دائمًا به اطاعت و عبادت او مشغولند). آنها همواره فضل خدا و رضای او را می‌طلبند (سعی و تلاش می‌کنند در راه خدا و از راه حلال که مورد رضای پروردگار است امرار معاش می‌کنند. سربار کسی نیستند و چشم انتظارشان به دست کسی دوخته نشده است و خدا را نیز در قبال اعمال خود بدھکار پاداشش نمی‌دانند زیرا او را لایق پرستش می‌دانند و تسلیم او هستند زیرا او شایسته تسلیم شدن است، بلکه از فضل و بخشش او می‌خواهند و هر چه از سوی خدا نعمت داده شود آن را از لطف پروردگار می‌دانند نه لیاقت و قابلیت خویش) نشانه آنها (این است که) در صورتشان اثری از سجده‌ها نمایان است (به خاطر تعدد و طولانی بودن سجده‌هایشان در برابر خدای رحمان). این توصیف ایشان است در تورات (در آن کتاب آسمانی پیروان حضرت محمد ﷺ اینگونه معرفی شده‌اند. در واقع اگر کسی بخواهد تا بداند خداوند چه کسانی را امّت رسول الله می‌داند می‌تواند با معیارهای بالا خود و دیگران را بسنجد).

پاداش بسیار بزرگ برای پیروان راستین پیامبر اسلام:

توصیف آنها (که همراه و پیرو پیامبر هستند) در انجیل همانند زراعتی است که جوانه‌های خود را خارج ساخته (و سختی زمین مانع سر بلند کردن آن نشده است). سپس به تقویت آن پرداخته تا محکم شده (و دچار سستی و نخوت و تنبلی نشده و شک و تردید آن را بی‌هدف و بی‌انگیزه نساخته است) و راست قامت و استوار بر پای خود ایستاده است، (سربار کسی نیست، خموده و افسرده و پژمرده نیست، زیر بار کسی هم نیست بلکه سربلند و سرفراز و با افتخار) و به قدری نمو و رشد کرده و پریرکت شده که زارعان را به شگفتی و امداد (زیرا با تمام قدرت و توان از تمام امکانات و لحظات برای اطاعت پروردگار و به کار بستن فرامین او و نزدیک شدن به خدا استفاده کرده و از حمایت و نصرت او برخوردار گشته است) تا کافران را به خشم آورد (و آرامش و آسایش را از آنان بگیرد و دنیايشان را همچون آخرت‌شان پر از عذاب کند و آنقدر در این خشم بسوزند که قدرت درست فکر کردن و درست عمل کردن را از دست بدهند که این عامل نابودی آنها خواهد بود) خداوند متعال از میان کسانی که همواره با پیامبر بودند به کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح ادامه‌اند و عده آمرزش و اجر عظیمی داده است. (کاملاً مشخص است که تا زمانی این مقام را دارا هستند که شرایط آن را همواره حفظ کنند یعنی ایمان و عمل صالح لایق پاداش می‌باشند و گرنه هیچ نصیبی نخواهند داشت).

«به نام خداوند بخششده مهربان»

احترام و بزرگداشت رهبر دینی والی:

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزی را در برابر خدا و رسولش مقدم نشمرید (بر ایشان پیش‌دستی نکنید و تعیین تکلیف ننمایید) و تقوای الهی پیشه کنید، (و از پیامبر کاملاً پیروی کنید) که خداوند شنوا و دانا است.

(۱)

(گروهی از طایفه بنی تمیم و اشراف آنها وارد مدینه شدند، وقتی که داخل مسجد پیامبر ﷺ گشتند، صدا را بلند کرده، از پشت حجره‌هایی که منزلگاه پیامبر ﷺ بود فریاد زدند: یا محمد به سوی ما خارج شو، ای محمد! بیرون بیا پس این آیه نازل گشت) ای کسانی که ایمان آورده‌اید، صدای خود را فراتر از صدای پیامبر ﷺ نکنید و در برابر او بلند سخن نگویید و داد و فریاد نزنید، آنگونه که بعضی از شما در برابر بعضی بلند فریاد می‌زنند (که این کار زشتی است). مبادا (با این کارهای زشت) اعمال شما نابود گردد، در حالی که نمی‌فهمید (از این پس که خداوند به شما آموخت، اگر این کار را ادامه دهید اعمال شما نباشد خواهد شد).

(۲)

پاداش عظیم برای اهل نتو:

آنها که صدای خود را نزد رسول خدا کوتاه می‌کنند کسانی هستند که خداوند قلوبشان را برای تقوای خالص ساخته و برای آنها آمرزش و پاداش عظیمی است.

(۳)

توهین به پیامبر نشانه نادانی و بی‌خردی است:

کسانی که تو را از پشت حجره‌ها بلند صدا می‌زنند، بیشترشان عقل و خرد ندارند (زیرا ابتدائی ترین قدرت تأمل و تفکر این موضوع را درک می‌کند که حتی برای انسان عادی نیز درست نیست که با داد و فریاد و صدای ناهنجار دعوت به حاضر شدن بنمایند چه رسد به پیامبر خدا ﷺ که برترین و محبوب‌ترین مخلوق در نزد خداست).

(۴)

لغات جديده: ٢٤ لغت

تَخْرُجُ: خارج شوي . آن **تُصِيبُوا**: كه (مبدأ) آسيب برسانيد .
فَتُصِيبُوا: پس می شوید، پس صبح می کنید . **يُطِيعُكُمْ**: اطاعت
 می کند شما را . **لَعْنَتُمْ**: حتماً به سختی افتادید . **حَبَّبَ**: محظوظ
 کرد . **زَيْنَةٌ**: زینت بخشید آن را . **كَرَّهَ**: منفور کرد، مکروه و
 رشت کرد . **الْعِصْيَانُ**: گناه و سرکشی . **الرَاشِدُونَ**: هدایت
 یافتگان، رشد یافتگان . **أَقْتَلُوا**: با هم نزع کردند، جنگیدند .
فَأَصْلَلُوا: پس اصلاح کنید . **بَغَتَ**: تجاوز و ستم کرد . **تَبَغَى**:
 تجاوز و ستم می کند . **تَفَقَّهَ**: باز گردد . **فَاءَتْ**: برگشت .
أَفْسَطُوا: قسط و عدل پیشه کنید، انصاف دهید . **أَخْوَيْكُمْ**: دو
 برادرتان . **لَا يَسْخَرُوا**: مسخره نکند . آن **يَكُنَّ**: که باشند (زنان) .
لَا تَلْمِزُوا: عیب جویی نکنید . **لَا تَتَابَزُوا**: لقب ندهید، ننماید .
 بالألقاب: با لقبها . **لَمْ يَتُبْ**: توبه نکرد

لغات تکراری

لو ٤ آنَّهُمْ ٧ صَرَرُوا ١٦٦ حَتَّىٰ ٨ إِلَيْهِمْ ٥٩ لَكَانَ ٦٤
 خَيْرًا ٨ لَهُمْ ٣ غَفُورٌ ٢٦ رَّحِيمٌ ١ يَا أَيُّهَا ٤ الَّذِينَ
 آمَنُوا ٣ إِنْ ٤ جَاءَكُمْ ١٣ فَاسِقٌ ٤١٦ يَنْبَيِّبُوا ٣٧٨
 ٩٣ قَوْمًا ٤١ يَجْهَلُهُ ٨٠ عَلَىٰ ٢ مَا ٢ فَعَلْتُمْ ٢٤٦
 تَادِمِينَ ١١٢ اعْلَمُوا ٣٠ آنَّ ٥ فِيْكُمْ ٢٣ رَسُولَ ١٣ فِي
 ٣ كَثِيرٌ ٥ مِنْ ٢ الْأَمْرِ ١٨ لَكِنَّ ١٦ إِيْكُمُ ٤٦ الْإِيمَانَ
 ٧٢ قُلُوبُكُمْ ١١ الْكُفْرُ ١٧ الْفُسُوقُ ٣١ أَوْلَئِكَ ٢ هُمْ ٢
 ٦٦ فَضْلًا ١٠ نِعْمَةً ٣٣ عَلِيمٌ ٥ حَكِيمٌ ٦ طَائِقَانَ
 الْمُؤْمِنِينَ ١٤ يَبْيَنُهُمَا ٨٤ فَإِنْ ٤ احْدَاهُمَا ٤٨ الْأُخْرَىٰ
 ٣٠ فَقَاتُلُوا ٩٠ الَّتِي ٤ إِلَىٰ ٢ بِالْعَدْلِ ٤٨ إِنَّ ٣ يُحِبُّ
 ١١٥ الْمُقْسِطِينَ ١١٥ إِنَّمَا ٣ الْمُؤْمِنُونَ ٤٩ إِخْوَةً ٧٨ بَيْنَ
 ١٠ اتَّقُوا ٧ لَعْلَكُمْ ٤ تُرْخُمُونَ ٦٦ عَسَىٰ ٣٤ آنَ يَكُونُوا ١٨٩
 مِنْهُمْ ١١ لَا ١ نِسَاءٍ ٣٥ مِنْهُنَّ ٤٤ أَنْفُسُكُمْ ٧ يَسْنَ
 الْإِسْمُ ١٠٧ بَعْدَ ٥ مِنْ ٣ فَأَوْلَئِكَ ١٢ الظَّالِمُونَ ٨

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا
 لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا

إِنْ جَاءَكُمْ فَمَا فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا آنَ تُصِيبُوا قَوْمًا
 بِمَجْهَلَةٍ فَتُصِيبُهُمْ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَذَرْمِينَ ٦

وَاعْلَمُوا آنَّ فِيْكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْلَمْ يُطِيعُوكُمْ فِي كَثِيرٍ
 مِنَ الْأَمْرِ لَعْنَتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ

وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ ٧
 وَالْعِصْيَانُ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ٨

فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةٌ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 وَإِنْ طَالِيفَثَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ آفَتَلَوْا فَاصْلِحُوهُا

بَيْنَهُمَا فِإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَىٰ الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
 الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفَقَّهَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ

فَاصْلِحُوهُا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ ٩ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

فَاصْلِحُوهُا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ
 ١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا يَسْخِرُوْنَ مِنْ قَوْمٍ

عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا إِنْسَانٌ مِنْ نَسَاءٍ
 عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَ

لَا تَنَابِزُوْنَ بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
 الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ١١

منوعیت ایجاد مزاحمت در زندگی پیامبر:

(ای پیامبر ﷺ) اگر آنها صبر می کردند، تا خودت بیرون آیی و به سراغشان روی، برای آنها بهتر بود و خداوند آمرزنده مهربان است. (اگر آنان که چنین عملی مرتکب شده اند توبه کنند خدا می بخشد). **﴿۵﴾**

لزوم تحقیق در مورد خبرهای مهم:

ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر شخص گناهکاری خبری برای شما بیاورد درباره آن تحقیق کنید مبادا از روی نادانی به گروهی آسیب برسانید و آنگاه از کرده خود پشمیمان شوید. **﴿۶﴾**

هدایت یافتنگان:

و بدانید فرستاده خدا در میان شما است، (و مورد تأیید و حمایت خداوند نیز هست، پس نگران نباشید و بی چون و چرا از او اطاعت کنید) هرگاه در بسیاری از امور از شما اطاعت کند به مشتمت خواهید افتاد، (زیرا شما مصلحت کار را نمی دانید) ولی خداوند ایمان را محبوب شما قرار داده و آن را در دلهایتان زینت بخشید و (بر عکس) کفر و فسق و گناه را منفور شما قرار داده است، کسانی که دارای این صفاتند هدایت یافتنگانند (زیرا تسلیم پیامبر و دستورات او می گرددند و در نتیجه دچار انحراف و گمراهی نمی گرددند). **﴿۷﴾**

این فضیل است از ناحیه خداوند و نعمتی است که بر شما ارزانی داشته (که قبل از این از آن بی بهره بودید ولی خداوند شما را مورد لطف خوبیش قرار داد) و خداوند دانا و حکیم است (و شما را به بهترین راه راهنمایی می کند). **﴿۸﴾**

وظیفه مؤمنان در هنگام جنگ و اختلاف میان گروههایی از آنها:

هرگاه دو گروه از مؤمنان (به خاطر مسائلی) با هم به نزاع و جنگ پردازند، (کاری نکنید که این اختلاف بیشتر گردد بلکه تلاش کنید) در میان آنها صلح برقرار سازید.

و اگر یکی از این دو گروه بر دیگری تجاوز و ستم نمود (و تسلیم پیشنهاد صلح نشد، شما موظفید با طایفه تجاوزگر و ظالم پیکار کنید تا به فرمان خدا بازگردد و گردن نهد پس اگر (طایفه ظالم) تسلیم (حکم خدا) شود، در میان آن دو، طبق اصول عدالت، صلح برقرار سازید (جانبداری از یکی نکنید) و قسط و عدل را رعایت کنید (تا هر گونه ظلم و تبعیض و بی عدالتی دفع گردد) که خداوند عدالت پیشگان را دوست دارد. **﴿۹﴾**

مؤمنان با یکدیگر برادر هستند:

(برای تأکید این موضوع و بیان علت آن می فرماید): مؤمنان برادر یکدیگرند بنابراین میان دو برادر خود صلح را برقرار کنید، (و به این وسیله) تقوای الهی پیشه کنید تا مشمول رحمت او گرددید. **﴿۱۰﴾**

مسخره کردن و عیب‌جویی ممنوع:

ای کسانی که ایمان آورده اید، نباید گروهی از مردان شما گروه دیگر را استهzae کند، شاید آنها از اینها بهتر باشند و نه زنانی، زنان دیگر را مسخره کنند، شاید آنان بهتر از اینان باشند و یکدیگر را مورد طعن و عیب‌جوئی قرار ندهید و با القاب زشت و ناپسند یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی بعد از ایمان نام زشت بگذارند و آنها که توبه نکنند ظالم و ستمگرند (و دچار عاقبت ظالمن خواهند شد). **﴿۱۱﴾**

لغات جدید: ۲۲ لغت

لَا تَجْسِسُوا: تجسس نکنید، جاسوسی نکنید (برای با خبر شدن از خلوت و احوال خصوصی دیگران جستجو نکنید). **لَا**

يَغْبَبُ: غیبت نکند. **أَيُّحَبُّ:** آیا دوست دارد. **أَنْ يَأْكُلُ:** که بخورد. **فَكَرْهَتُمُوهُ:** پس کراحت داشتید از آن، پس متنفر شدید از آن. **شُعُوبًا:** قبایل بزرگ. **قَبَائِلُ:** قبیله‌ها. **لِتَعَارِفُوا:** تا یکدیگر را بشناسید. **أَكْرَمَكُمْ:** گرامی ترین شما. **أَتَقَاءُكُمْ:** با تقواترین شما. **أَسْلَمَتَا:** اسلام آورده‌یم، تسليم شدیم. **لَمَّا** **يَدْخُلُ:** داخل نشده است. **لَا يَلْتَكُمْ:** نمی‌کاهد از شما، کم نمی‌گذارد برای شما. **لَمْ يَرْتَأِبُوا:** شک و تردید نکردند. **الصَّادِقُونَ:** راستگویان. **أَتُعْلَمُونَ:** آیا یاد می‌دهید. **يَدِينُكُمْ:** به دینتان. **يَمُنُونَ:** منت می‌گذارند. **أَنْ أَسْلَمُوا:** اینکه اسلام آورده‌اند. **لَا تَمُنُوا:** منت نگذارید. **إِسْلَامَكُمْ:** اسلام آوردن‌تان **أَنْ هَدَأَكُمْ:** اینکه هدایت کرد شما را

لغات تکراری

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ جَنَبُوا كَثِيرًا مِّنِ
الظُّنُونِ إِنَّ بَعْضَهُمْ يَأْتِي أَثْمًا بَعْضُكُمْ
أَحَدُكُمْ لَحْمَ ٢٦ أَخِيهِ ٢٧ مِنْ مِئَةِ ١٤٣١ اتَّقُوا ٧ تَوَابُ
رَحِيمٍ ١ النَّاسُ ٣ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ ١٣٩ ذَكَرٌ ٥٤
أَنْشَى ٢٧ جَعَلْنَاكُمْ ٢٢ عِنْدَهُ ٨ عَلِيمٌ ٥ خَبِيرٌ ٣٨ قَالَ
إِلَّا ١٨ الْأَغْرَابُ ٢٠١ آمَنَّا ٣ قَلْ ١٢ لَمْ تُؤْمِنُوا ٤٩٧ لَكِنْ
قُولُوا ٩ الْإِيمَانُ ٧٢ فِي ٣ قُلُوبُكُمْ ١١ إِنْ ٤
تُطِيعُوا ٦٢ رَسُولَهُ ٤٧ أَعْمَالُكُمْ ٢١ شَيْئًا ٤ غَفُورٌ ٢٦
إِنَّمَا ٣ الْمُؤْمِنُونَ ٤٩ بِاللَّهِ ٣ ثُمَّ ٥ جَاهَدُوا ٣٤ بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفَسِهِمْ ٣ سَبِيلٍ ١٧ أَوْلَئِكَ ٢ هُمْ ٢ يَعْلَمُ ١٢ مَا
السَّمَاوَاتِ ٥ الْأَرْضَ ٣ بِكُلِّ ٥ عَلَيْكَ ٤١ عَلَىٰ ٨٩
بِكُلِّ ١٣ يَمِنٌ ٢٥٧ عَلَيْكُمْ ٧ لِلْإِيمَانِ ٧٢ كُنْتُمْ ٤
صَادِقِينَ ٤ غَيْبَ ٦ بَصِيرَ ١٥ بِمَا ٢ تَعْلَمُونَ ١١

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَجْتَبْنَاكُمْ كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بعضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجْسِسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا أَيْحِبُّ أَحَدًا كُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيَّتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَابٌ
يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ
رَّحِيمٌ ١٢ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ
وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شَعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارِفُوا إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْقَدَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ
فَالَّتِي الْأَعْرَابُ إِمَانًا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلُ الْأَيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ
وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِيكُمْ مِّنْ أَعْمَلِكُمْ
شَيْءٌ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٤ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يُرْتَابُوا
وَجَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفَسُهُمْ فِي سَكِيلٍ
اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ١٥ قُلْ
أَتَعْلَمُوْنَ اللَّهُ يَدِينَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ
يَعْلَمُونَ عَلَيْكَ أَنَّ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ
إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ أَنْهَدَ لَكُمْ لِلْأَيْمَنِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٧ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ
الَّذِي نَهَيْتُهُمْ عَنِ الْأَرْضِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ مَعْلَمَةً ١٨

سوء ظن و تجسس و غیبت حرام است:

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بسیاری از گمان‌ها (و سوء ظن به دیگران) پرهیزید، چرا که بعضی از گمان‌ها (در حد سوء ظن) گناه است و هرگز در کار دیگران تجسس نکنید، هیچکدام از شما دیگری را غیبت نکند (برای تجسس زشتی این عمل آن را با تمثیلی بیان می‌کند) آیا هیچ یک از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (یقیناً شما همگی از این کار) کراحت دارید (خداآوند راه بازگشت را برای مرتكبان احتمالی این گناهان باز گذاشته است و می‌فرمایید): تقواه‌الهی پیشنهاد کنید و (از غیبت و سوء ظن و تجسس از دیگران پرهیزید و در عقوبات اینها) از خدا پترسید که (در صورت توبه و استغفار شما) خداوند نیز توبه‌پذیر و بسیار مهربان است (از رسول خدا ^{علیه السلام} سوال شد: کفاره «غیبت» چیست؟ فرمود: هر وقت او را به یاد آورده برایش استغفار کنی). **(۱۲)**

معیار ارزش‌گذاری در جامعه اسلامی:

ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و (سپس) شما را تیره‌ها و قبیله‌های (مخالفی) قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید ولی گرامی ترین شما نزد خداوند با تقوا ترین شمامست. همانا خداوند دانا و آگاه است (به همه چیز از جمله تقواه قلبهای) **(۱۳)**

عمل به دستورات خدا و پیامبر ﷺ نشانه ایمان قلبی است:

عربهای بادیه‌نشین گفتند: ایمان آورده‌ایم (ای پیامبر به آنان) بگو شما ایمان نیاورده‌اید، ولی (بهتر است) بگویید: اسلام آورده‌ایم، و هنوز ایمان وارد قلب‌های شما نشده است! و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید (که نشانه وارد شدن ایمان به قلب شمامست) پاداش اعمال شما را به طور کامل می‌دهد زیرا خداوند بخشنده و مهربان است. **(۱۴)**

خصوصیات مؤمنان واقعی:

مؤمنان واقعی تنها کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند، سپس هرگز شک و تردیدی به خود راه نداده‌اند و با اموال و جانهای خود در راه خدا به جهاد پرداخته‌اند چنین کسانی راستگو (و مؤمن واقعی) هستند (به کسانی که ادعای ایمان می‌کنند) بگو: آیا می‌خواهید خداوند را از ایمان خود باخبر سازید؟ او تمام آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند، خداوند از همه چیز آگاه است. **(۱۵)**

عنایت و منت خداوند بر مؤمنان برای ایمان آوردنشان:

(ای پیامبر ﷺ) آنها بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده‌اند، به آنها بگو: اسلام خود را بر من منت نگذارید، بلکه خداوند بر شما منت می‌گذارد که شما را به سوی ایمان هدایت کرد، اگر در ادعای ایمان راستگو هستید (و اگر در ایمانتان صادق نباشید که هیچ بخشی با پیامبر ﷺ نباید داشته باشید). **(۱۶)**

خداآوند غیب آسمانها و زمین را می‌داند و نسبت به آنچه انجام می‌دهید بصیر و بینا است (اصرار نداشته باشید که حتی مؤمن هستید و نیازی به سوگند نیست خداوند، هم می‌بیند چه می‌کنید و هم می‌داند نیتهاش را). **(۱۷)**

لغات جدید: ۲۲ لغت

زَلْزَلَتِ: لرزانده شد . **زَلْزَالُهُ**: لرزیدن شدیدش . **أَفْرَجَتِ**: خارج ساخت . **أَثْقَالُهَا**: بارهای سنگینش . **تُحَدَّثُ**: بازگو می‌کند . **أَخْبَارُهَا**: خبرهای آن . **يَصُدُّ**: بیرون می‌آید، ظاهر می‌شود، باز می‌گردد . **لَيْرُوا**: تا نشان داده شوند . **يَرَهُ**: می‌بیند آن را . **الْعَادِيَاتِ**: به سرعت دوندگان، اسبهای تازنده . **ضَبْحًا**: صدای نفس زدن . **فَالْمُورِيَاتِ**: پس آتش افروزان . **قَدْحًا**: آتش برآوردن (زدن سنگ بر یکدیگر برای تولید جرقه) . **فَالْمُغْيَرَاتِ**: پس هجوم آورندگان، پس حمله کنندگان **فَاثِرَنَ**: پس برانگیختند، پس زیر و رو کردند، پس پراکندند **نَقْعًا**: گرد و غبار . **فَوَسْطَنَ**: پس به میان (دشمن) وارد شدند، پس به وسط لشکر زدند . **لَكَنُودُ**: حتماً بسیار ناسپاس . **لَشَهِيدُ**: حتماً گواه . **لَحْبُ**: برای دوستی . **أَفَكَا يَعْلَمُ**: پس آیا نمی‌داند . **بَعْثَرَ**: آشکار شد، زیر و رو شد

لغات تکراری

جزاؤهم ۶۱ عنده ۸ ربیم ۲ جنات ۵ عدن ۱۹۸
تجري ۵ من ۲ تحتها ۵ الانهار ۵ خالدين ۲۴ فيها ۵
ابدا ۱۵ رضي ۱۲۷ عنهم ۱۳ رضوا ۱۲۷ عنه ۸۳
ذلك ۲ لمن ۲۴ خشي ۸۲ رببه ۶ بسم ۱ الرحمن ۱
الرحيم ۱ اذا ۳ الأرض ۳ قال ۶ الانسان ۸۳ ما ۲
بومئذ ۷۲ بان ۲۶ ربک ۶ اوحي لها ۲۷۴ لمن ۲۰ الناس
۳ اشتانا ۳۵۸ اعمالهم ۲۵ فعن ۷ يعلم ۹۶ منتقال ۸۵
ذرة ۸۵ خيرا ۸ من ۳ شر ۳۴ صبحا ۲۳۰ به ۴
جمعا ۳۰۴ ان ۳ لربه ۲۸۴ الله ۶ على ۲ لشديد ۲۵۰
في ۳ القبور ۳۳۳

جَزَاؤهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ عَدَنِ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضِوْعَنْهُهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَسِيَ رَبِّهُ
٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زَلَّتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۱۰ وَأَخْرَجَتِ
الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۱۱ وَقَالَ إِلَيْهِ النَّاسُ
مَا لَهَا ۱۲ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
يَأْنَ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ۱۳ يَوْمَئِذٍ يَصَدِّرُ
النَّاسُ أَشْنَانًا لِيُرَوُا أَعْمَالَهُمْ ۱۴ فَمَنْ
يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۱۵ وَمَنْ
يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيَاتِ ضَبْحًا ۱۷ فَالْمُورِيَاتِ
قَدْحًا ۱۸ فَالْمُغْيَرَاتِ صَبْحًا ۱۹ فَأَثْرَنَ بِهِ
نَقْعًا ۲۰ فَوَسْطَنَ بِهِ جَمِيعًا ۲۱ إِنَّ الْأَنْسَانَ
لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۲۲ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ
لَشَهِيدٌ ۲۳ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۲۴
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۲۵

پاداش و سرفوشت بهترین انسان‌ها:

جزا و مزد ایشان نزد پروردگارشان بهشت‌ها و باغ‌هایی برای ماندن همیشگی است که از زیر (درخت‌های) آنها جوی‌های بزرگ روان است، در حالی که در آن جاویدانند، هم خدا از (اعمال و کردارهای) ایشان راضی و خشنود است، و هم آنها از (ثواب و پاداش) خدا راضی و خشنود می‌باشند، آن جزا و پاداش برای کسی است که از پروردگارش می‌ترسد (و خود را از هرچه نبایست بجا آورد نگهداری می‌نماید) **(۸)**

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

نشانه‌های بربانی قیامت:

- (۱)** آنگاه که زمین بلرzed لرزیدن سخت (که این نخستین علامت و نشانه رستاخیز است).
- (۲)** و (به سبب آن لرزیدن) زمین بارهای گران خود (گنج‌ها و مردگان) را بیرون آورد.

سخن گفتن زمین در قیامت:

و انسان (پس از زنده‌شدن و بیرون آمدن از قبر از روی تعجب و شگفت) گوید: چه شده است زمین را (که اینگونه می‌لرزد)! **(۳)**

در آن روز زمین خبرهای خود را بیان می‌کند (و از اعمال و کردارهای مردم که در روی آن بجا آورده‌اند خبر می‌دهد) **(۴)**
به سبب اینکه پروردگار تو به (سخن گفتن) آن امر نموده **(۵)**

تجسم اعمال در روز قیامت:

در آن روز مردم به حال پراکندگی (از قبرهایشان به ایستگاه حساب و رسیدگی به کارها) بازگردند تا به ایشان عملکردشان (بنابر اخباری که بر تجسم اعمال دلالت دارد، یا جزا و سزای کردارشان، یا اعمال و کردارهاییکه در نامه‌هاشان نوشته شده) **(۶)**
نشان داده شود.

حسابرسی دقیق اعمال در روز قیامت:

- (۷)** پس هر کس ذره‌ای کار نیکو انجام دهد آن را (در آن روز) ببیند
- (۸)** و هر کس به اندازه ذره‌ای (اندکی) کار بد بجا آورد آن را ببیند.

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

توصیف جهاد گران و جنت‌جویانی که با هجوم بر ق آسا به صفوّ دشمن حمله می‌کنند:

- (۱)** سوگند به اسباب دونده (لشکر اسلام) که هنگام دویدن به شدت نفس می‌زنند.
- (۲)** و سوگند به افروزنده‌گان آتش (اسبابی که از سُم‌هاشان هنگام دویدن و برخورد با سنگ‌ها، آتش برآید).
- (۳)** و سوگند (به اسب‌سواران لشکر اسلام که به وسیله) اسباب به هنگام صبح می‌تازند.
- (۴)** پس به هنگام صبح گرد و غبار برانگیختند.
- (۵)** پس به وقت بامداد در میان سپاه دشمن در آمدند.

دمت انسان‌های ناسپاس و بخل:

(سوگند به آنچه بیان شد) قطعاً انسان: نعمت و بخشش پروردگارش را کفران‌کننده و ناسپاس است.
و البته (اخلاق و رفتارها و کردارهای) او بر آن کفران و ناسپاسی گواه است (و او در قیامت بر آن کفران، گواهی دهنده است) **(۶)**
(۷)

دost داشتن مال، ریشه بخل:

و البته او برای دost داشتن مال و دارایی هر آینه سرسرخ است (و به خاطر دost داشتن شدید مال، بسیار بخل دارد) **(۸)**
(۹) زنده شدن پس از مرگ و افسای اسرار باطنی:

پس آیا انسان نمی‌داند آنچه (مردگانی که) در قبرها است زمانی (برای حساب و رسیدگی) برانگیخته شوند

لغات جديد: ١٢ لغت

حُصْل: آشکار گشت، بیرون آورده شد، به دست آورده شد .
کَالْفَرَاسِ: مانند پروانه . **المَبْثُوثُ:** پراکنده شده . **الْمَنْفُوشُ:** حاجی شده . **فَامُّهُ:** پس جایگاهش، پس پناهگاهش (به مادر «أم» می‌گویند به مناسبت اینکه مادر پناهگاه کودک است) .
هَاوِيَةُ: دوزخ، آتش جهنم (که شخص را به بدختی و خذلان ساقط می‌کند) . **هِيَهُ (هِيَهُ):** آن («ه» در «هِيَهُ» هاء سكت يا هاء وقف است . ماهیه (ما + هیه): آن چیست؟) . **الْهَاكُمُ:** مشغول ساخت شمارا، سرگرمتان کرد . **رُزُّشُ:** زیارت کردید، روپرو شدید . **الْمَقَابِرُ:** گورستانها . **لَتَرَوْنَ:** البته قطعاً می‌بینید **لَتَرَوْنَهَا:** البته حتماً می‌بینید آن را

لغات تکراری

مَا ۲ فِي ۳ الصُّدُورِ ۶۵ إِنَّ ۳ رَبِّهِمْ ۲ بِهِمْ ۳ يَوْمَئِنْ
 ۷۲ لَخَيْرٌ ۴۲۸ بِسْمِ ۱ الرَّحْمَنِ ۱ الرَّحِيمِ
 الْقَارِعَةُ ۲۵۳ أَدْرَاكَ ۵۶۶ يَوْمٌ ۱ يَكُونُ ۴۰ النَّاسُ
 تَكُونُ ۱۲۷ الْجَبَلُ ۱۶۰ كَالْعِهْنِ ۵۶۸ فَامًا ۵ مَنْ
 ثَقَلتُ ۱۵۱ مَوَازِينُهُ ۱۵۱ فَهُوَ ۲۸ عِيشَةُ ۵۶۷ رَاضِيَةُ
 ۵۶۷ أَمَّا ۵ خَفَتُ ۱۵۱ نَارٌ ۴ حَامِيَةُ ۵۹۲ التَّكَاثُرُ
 حَتَّىٰ ۸ كَلَّا ۳۱۱ سَوقَ تَعْلَمُونَ ۱۳۵ ثُمَّ ۵ لَوْ ۴
 تَعْلَمُونَ ۴ عِلْمٌ ۶ الْيَقِينُ ۱۰۳ الْجَحِيمُ ۱۸ عَيْنَ ۵۱
 لَتَسْأَلُنَّ ۲۷۳ عَنِ ۷ النَّعِيمِ ۱۱۹

وَ حُصِّلَ مَا فِي الْصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ

رَبِّهِمْ بِهِمْ يَوْمَئِنْ لَخَيْرٌ ۱۱

سُورَةُ الْقَارِعَةِ ۱۱ مُبَتَّأَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَنَاكَ

مَا الْقَارِعَةُ ۳ يَوْمٌ يَكُونُ النَّاسُ

كَالْفَرَاسِ المَبْثُوثُ ۴ وَ تَكُونُ

الْجَبَلُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشُ ۵ فَامًا

مَنْ ثَقَلتُ مَوَازِينُهُ ۶ فَهُوَ فِي

عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۷ وَ أَمَّا مَنْ خَفَتُ

مَوَازِينُهُ ۸ فَامُّهُ هَاوِيَةُ ۹

وَمَا أَدْرَنَاكَ مَا هِيَةُ ۱۰ نَارًا حَامِيَةُ ۱۱

سُورَةُ الْتَّكَاثُرِ ۱۱ مُبَتَّأَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَهْنَكُمُ الْتَّكَاثُرُ ۱ حَتَّىٰ زُرُّتُمُ الْمَقَابِرَ

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۲ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ۳ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ

الْيَقِينِ ۴ لَتَرَوْتُ الْجَحِيمَ ۵

ثُمَّ لَتَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۶

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِنْ عَنِ النَّعِيمِ ۷

و آن (اندیشه‌هایی) که در سینه‌ها (و باطن) است افشاء و آشکار گردد.

آگاهی خداوند از باطن انسان‌ها:

همانا پروردگارشان در آن روز (قیامت به گفتار، کردار و اندیشه‌هایشان) قطعاً آگاه است (و بترتیب آن جزا و کیفر خواهد داد)

(۱۱)

«به نام خداوند بخششده مهربان»

یکی از نام‌های قیامت:

قارعه و کوبنده (یکی از نام‌های قیامت است، و از بسیاری خوف و ترس و گرفتاری، دل‌ها و گوش‌ها را می‌کوبد)

(۱)

چیست آن قارعه و کوبنده (چه روز عجیب و شگفت است؟!)

(۲)

و تو چه می‌دانی که قارعه و کوبنده (قیامت) چیست؟

(۳)

حال مردم در روز قیامت:

(۴)

روزی که مردم (پس از زنده‌شدن) مانند پروانه‌هایی پراکنده باشند (و هر کدام به سویی روند)

وضعیت کوه‌ها در آستانه قیامت:

(۵)

و کوه‌ها مانند پشم رنگینی حلاجی شده، گردند (که باد آنها را به هوا برد، و گرد سازد).

سرنوشت کسانی که نامه عملش سنگین باشد:

پس هر که ترازووهای او سنگین باشد (و اعمال و رفتارهای نیکویش درمیزان و ترازوی عدل و داد الهی سنجیده شده و بسیار باشد، عقاید و اعمالش نیکش قابل قبول است)

(۶)

پس او در زندگانی پستدیده (بهشت جاوید) خواهد بود

سرنوشت کسانی که نامه عملش سیک و بی‌ارزش باشد:

(۷)

و کسی که ترازووهای عمل او (حسنات و نیکویی‌هایش) سیک و بی‌ارزش باشد (عقاید و اعمالش فاسد و باطل باشد)

(۸)

پس جای او هاویه و دوزخ است

(۹)

تو چه می‌دانی که هاویه چیست؟

(۱۰)

هاویه آتشی است بسیار سوزنده

(۱۱)

«به نام خداوند بخششده مهربان»

عاقبت «فخر فروشی و افزون طلبی»:

(ای مردم) تفاخر و افزون طلبی بر یکدیگر به سبب زیادی دارائی‌ها و خویشاوندان، شما را (از اطاعت و فرمانبری خدا و رسول و یادکردن آخرت و سرای دیگر) مشغول نموده و غافل و ناگاه گردانید

(۱)

(۲)

تا آنجا که به زیارت قبرها رفتید (وقبور مردگان خود را بر شمردید)

نباید چنین باشد (که سعادت و نیکبختی خود را در فراوانی دارائی و خویشان بدانید) بزودی (در قیامت، بدی عاقبت این کار را) خواهید دانست

(۳)

(۴)

آری چنین نیست، (باید از این کار دست بردارید) به زودی (باشد که در قیامت بدی آن را) می‌فهمید

مراقب یقین:

(از فخر و نازبیدن به فراوانی دارائی و خویشان) باز ایستید که اگر (حقیقت دوزخ و حساب قیامت را) از روی یقین و باور بدانید (آن یقین شما را از تکاثر و تفاخر به مال دارائی فراوان باز می‌دارد.)

(۵)

(۶)

سوگند به خدا قطعاً دوزخ را خواهید دید

سپس یقیناً آن را به چشم خواهید دید دیدنی که از روی یقین و باور است (و آن هنگامی است که نزدیک دوزخ رسیده و در آن داخل شوند)

(۷)

باز پرسی از نعمت‌های الهی در قیامت:

سپس البته در آن روز از نعمت‌های (مادی، معنوی و علمی که خدای تعالی به شما بخشیده) باز خواست می‌شوید (که چگونه و در کجا اتفاق نموده و بخشیدید؟ پس اگر آنها را بیجا استفاده و اتفاق کرده باشد شما را بر کفران و ناسپاسی تان عذاب و

(۸)

شکنجه خواهد نمود).

لغات جديـدـ ١٩ لغـتـ

العـصـرـ: روزگار، وقت عصر . **هـمـزـةـ**: بسيار طعنه زننده و بدگو
لـمـزـةـ: عیبجو . **عـدـدـهـ**: شمارش کرد آن را . **يـحـسـبـ**: می پندارد .
آخـلـدـهـ: جاودانه و همیشگی کرد او را . **لـيـتـبـدـيـ**: حتماً دور
 انداخته می شود، حتماً افکنده می شود، حتماً با بی اعتنایی
 پرت می شود . **الـحـطـمـةـ**: درهم شکننده، بسيار خرد کننده
الـمـوـقـدـهـ: برافروخته شده . **تـطـلـعـ** على: چیره و مسلط
 می شود (زبانه می کشد). **مـدـدـهـ**: طولانی، کشیده شده .
بـاـصـحـابـ: با همراهان، به یاران . **الـفـيـلـ**: فيل . **الـمـيـجـعـلـ**: آیا
 قرار نداد . **تـضـلـیـلـ**: منحرف کردن، ضایع نمودن، سردرگم
 کردن . **أـبـاـبـیـلـ**: دسته دسته، دسته ها، گروهها . **تـرـمـیـمـ**: می افکند
 بر آنها . **بـحـجـارـةـ**: سنگها را . **كـعـصـفـ**: مثل برگ خشک، مثل
 کاه . **مـأـكـوـلـ**: خورده شده

لغات تکراری

٢٦ الرحمن ١ الرحيم ١ ان ٣ الانسان ٨٣ لـفـي
 خـسـرـ ٥٥٩ إـلـاـ ٣ الـذـيـنـ ١ آـمـنـواـ ٣ عـمـلـواـ ٥ الصـالـحـاتـ
 ٥ تـوـاصـوـاـ ٥٩٤ بـالـحـقـ ١١ بـالـصـيـرـ ٧ وـيـلـ ١٢ لـكـلـ ٢٣
 الـذـيـ ٤ جـمـعـ ٥٦٩ مـالـاـ ٢٧ ان ٥ مـالـهـ ٤٤ كـلـاـ ٣١١
 في ٣ ما ٢ اـذـرـاـكـ ٥٦٦ نـارـ ٤ الـتـيـ ٤ تـطـلـعـ
 عـلـىـ ٢ الـأـفـنـدـةـ ١٤٢ انـهـاـ ٧ عـلـيـهـمـ ١ مـؤـصـدـةـ ٥٩٤ عـدـدـهـ
 ٢٤٩ الـمـتـرـ ٣٩ كـيـفـ ٥ فـعـلـ ١٦٩ رـيـكـ ٦ كـيـدـهـمـ ٦٥
 أـرـسـلـ ١٩٢ عـلـيـهـمـ ١ طـيـراـ ٤٤ مـنـ ٢ سـجـيلـ
 فـجـعـلـهـمـ ٣٢٧

بـسـمـ الـلـهـ الرـحـمـنـ الرـحـيـمـ

وـ الـعـصـرـ ١ إـنـ الـإـنـسـنـ لـفـي
 خـسـرـ ٢ إـلـاـ الـذـيـنـ ءـأـمـنـواـ
 وـ عـمـلـواـ الـصـالـحـاتـ وـ تـوـاصـوـاـ
 بـالـحـقـ ٣ وـ تـوـاصـوـاـ بـالـصـيـرـ

بـسـمـ الـلـهـ الرـحـمـنـ الرـحـيـمـ

وـيـلـ لـكـلـ هـمـزـةـ لـمـزـةـ ١ الـذـيـ جـمـعـ
 مـاـلـاـ وـعـدـدـهـ ٢ يـحـسـبـ أـنـ مـاـلـهـ وـأـخـلـدـهـ
 كـلـاـ لـيـتـبـدـيـنـ فـيـ الـحـطـمـةـ ٣ وـمـاـأـدـرـيـكـ
 مـاـ الـحـطـمـةـ ٤ نـارـ الـلـهـ الـمـوـقـدـهـ
 الـتـيـ تـطـلـعـ عـلـىـ الـأـفـغـدـةـ ٥ إـنـهـاـ
 عـلـيـهـمـ مـؤـصـدـهـ ٦ فـيـ عـمـدـ مـمـدـدـهـ
 ٧

بـسـمـ الـلـهـ الرـحـمـنـ الرـحـيـمـ

أـلـمـ تـرـكـيـفـ فـعـلـ رـبـكـ بـأـصـحـبـ الـفـيـلـ ١
 الـلـهـ بـجـعـلـ كـيـدـهـ فـيـ تـضـلـیـلـ ٢ وـ أـرـسـلـ
 عـلـيـهـمـ طـيـراـ أـبـاـبـيـلـ ٣ تـرـمـیـمـ بـحـجـارـةـ مـنـ
 سـيـحـيـلـ ٤ فـعـلـهـمـ كـعـصـفـ مـأـكـوـلـ ٥

«به نام خداوند بخششده مهربان»

انسان‌های زبانگار:

سوگند به عصر و روزگار

﴿۱﴾

قطعاً انسان (همیشه) در خسران و زیان‌کاری است (اگر عمر عزیز و زندگی ارجمند خود را به سبب پیروی از شهوت و خواهش‌های بیهوده ضایع و تباہ نماید)

﴿۲﴾

ویژگی‌های انسان‌های شایسته:

مگر آنان که (به خدا و رسول) ایمان آورده و کارهای پستنده انجام دادند (گفتار و کردارشان مطابق با دین مقدس اسلام بوده است) و یکدیگر را به (پیروی از) حق و درستی (ایمان و گرویدن به خدا و رسول و قرآن کریم و امر به معروف) توصیه کردند، و (نیز) همدیگر را به صیر و شکیابی (بر طاعات و مصائب و معاصی و نهی از منکر) سفارش کردند (پس آنان در خسران و زیان نیستند، بلکه در بزرگترین سود می‌باشند، چون عمر عزیز خویش را که سرمایه او است برای بدست آوردن ثواب و پاداش همیشگی بکار برد است).

﴿۳﴾

«به نام خداوند بخششده مهربان»

توبیخ شدید غیبت کنندگان و عیب جویان:

﴿۱﴾

وای و هلاک بر غیبت کننده عیب جو (بد گوی در پشت سر و بدگوی در پیش روی)

خصوصیات افراد سخن‌جن و عیب‌جو:

همان کسی که مال و دارائی جمع کرده و گرد آورده و آن را شمرده (همیشه به حساب و رسیدگی به آن سرگرم است) گمان می‌کند مال و دارائیش (که آن را جمع نموده) او را جاودانی خواهد ساخت (و مرگ را از او منع کرده و باز می‌دارد، از این‌رو در حفظ و نگهداری اش می‌کوشد)

﴿۲﴾

سرنوشت شوم و دردناک افراد عیب‌جو و سخن‌جن:

﴿۴﴾

چنین نیست که گمان می‌کند (بلکه می‌میرد و در آخرت) قطعاً در حطمه و آتش سخت دوزخ افکنده می‌شود

﴿۵﴾

و چه چیز تو را دانا کرده (چه دانی) که حطمه و آتش سخت دوزخ چیست؟!

﴿۶﴾

حطمه آتش خدا است که (به امر و فرمان او) افروخته می‌شود

حطمه، آن آتشی است که بر دلهایی (که مرکز کفر، شرک و نفاق و رذایل است) افروخته شود (و علاوه بر ظاهر جسم، باطن و درون را نیز بسوزاند)

﴿۷﴾

﴿۸﴾

مسلمان که آن آتش درش بر روی آنها بسته خواهد بود (و راه خروج از آتش نخواهد داشت)،

﴿۹﴾

به ستون‌های بلند (بسته شده و شکنجه شوند)

«به نام خداوند بخششده مهربان»

دانستان عرب اندیز اصحاب فیل:

آیا ندیده‌ای پروردگاریت با اصحاب فیل (پادشاه حبشه و سپاه ابرهه که برای تخریب کعبه خانه خدا حمله کرده بودند) چه کرد؟!

﴿۱﴾

آیا پروردگارت مکر و نیرنگ ایشان (پادشاه حبشه و لشگرش) را (در ویران‌کردن کعبه) در ضلالت و تباہی قرار نداد؟!

﴿۲﴾

چکونگی هلاکت لشکر ابرهه:

﴿۳﴾

و خداوند پرنده‌گانی را دسته دسته و پی درپی بر آنان فرستاد

﴿۴﴾

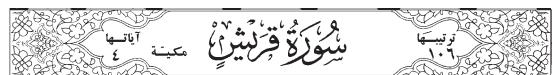
که آن پرنده‌گان سنگ‌های از گل خشک‌شده (گل‌های سنگ‌شده) بر آنان می‌افکنند

﴿۵﴾

پس پروردگارت ایشان را مانند کاه خورده‌شده گردانید (همه را هلاک نمود).

لغات جديد: ١٩ لغت

لَيَلَافِ: به خاطر انس و الفت دادن . **قُرَيْشٌ**: نام قبیله معروف عرب . **إِلَيْفَهُمْ**: انس و الفت دادن آنها . **رِحْلَة**: کوچ، سفر . **الشَّاء**: زمستان . **الصَّيفِ**: تابستان . **فَلَيُعْبُدُوا**: پس باید عبادت کنند . **أَطْعَمَهُمْ**: غذا داد آنها را . **آمَنَهُمْ**: اینم ساخت آنها را . **يَدْعُ**: به سختی و به خشونت می راند . **لِلْمُصْلِّينَ**: بر نماز گزاران . **يَمْنَعُونَ**: منع می کنند . **الْمَاعُونَ**: وسائل و اسباب مورد نیاز در خانه (مانند نردبان، دیگ، گلنگ) . **أَعْطَيْنَاكَ**: عطا کردیم به تو . **الْكَوْثُرُ**: خیر و برکت فراوان . **فَصَلٌ**: پس نماز بگزار . **أَنْحَرُ**: نحرکن، شتر قربانی کن . **شَانَشَكَ**: دشمن بدخواه تو . **الْأَبْرَرُ**: بی دنباله (بی نسل و بدون فرزند)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِلَيْفَهُمْ قُرَيْشٌ
٢ رِحْلَةُ الشَّاءِ وَ الْصَّيفِ
٣ فَلَيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ
٤ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ
٥ وَ ءَامَنَهُمْ مِنْ حَوْفٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدِينِ
٢ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتَمَ
٣ وَ لَا يَحْصُلُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ
٤ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٥ الَّذِينَ هُمْ عَنْ
٦ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٧ الَّذِينَ هُمْ
٨ يُرَاءُونَ ٩ وَ يَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
٢ فَصَلٌ لِرِبِّكَ وَ أَنْحَرٌ ٣ إِنَّ
٤ شَانَشَكَ هُوَ الْأَبْرَرُ

« به نام خداوند بخششده مهربان »

علت و نتایج نابودی اصحاب فیل و شکریان ابرهه:

- (خدای تعالی اصحاب فیل را هلاک ساخت) برای الفت دادن و دوستداشتن و گرد هم آمدن قریش با هم دیگر **(۱)**
 الفت و خوی گرفتن ایشان با یکدیگر در سفر و کوچ کردن زمستان (برای تجارت و بازرگانی به سوی یمن) و تابستان (به سوی شام، تا از حبشه ها خوف و ترس نداشته باشند) **(۲)**
(۳) پس (برای شکر و سپاس این نعمت) باید پروردگار این خانه (کعبه) را عبادت کرده و پیرستند
 آن پروردگاری که ایشان (را به واسطه سفر کردن به یمن و شام و تجارت و بازرگانی) از گرسنگی سیر نمود، و آنان را (با نابودی پادشاه حبشه) از خوف و ترس (حبشه ها) ایمن و آسوده گردانید. **(۴)**
« به نام خداوند بخششده مهربان »

اوصاد منکرین روز قیامت:

- (۱)** آیا دیدهای آن کس (کافر و منکر معاد) را که روز جزا و پاداش (قیامت) را تکذیب نموده و دروغ می داند؟
(۲) پس او آن کسی است که یتیم و کودک پدر مرده را به سختی میراند و از خود دور می گرداند (حقش را نمی دهد)
(۳) و (از روی بخل مردم را) بر طعام و خوراک دادن به مسکین و فقیر تشویق نمی کند

نماز گزاران سهل انتکار و ریاکار:

- (۴)** پس (از آن برخی از منافقین و دوروبیان را نکوهش کرده می فرماید): وای بر نماز گزاران (از روی نفاق و دوروبی)
(۵) آن نماز گزارانی که از نمازشان غافل و ناگاهاند (آنرا کوچک می شمارند، و برای فریب دادن دیگران به جا می آورند)
(۶) آن کسانی که خودنمایی می کنند (چون مؤمنین را بیبینند به نماز بایستند، و هر گاه تنها باشند نماز نمی خوانند)
 و (سپس آنان را بر بسیاری بخل سرزنش نموده می فرماید): اسباب و سایل مورد نیاز (یا آنچه بدان سود برد شود و یا امامت داده شود مانند تبر، تیشه، دیک، دلو، و امثال آن) را (به همسایگان و نیازمندان) نمی دهند **(۷)**

« به نام خداوند بخششده مهربان »

هدیه بزرگ خداوند به یامبر اسلام :

- محققاً (ای محمد ﷺ) ما (به جای فوت و درگذشت پسرت ابراهیم) کوثر (خیر کثیر و نیکوئی بسیار و شرافت و بزرگواری در دو جهان، و بسیاری نسل و فرزندان توسط حضرت فاطمه زهرا) را به تو عطا کرده و بخشیدیم **(۱)**

شکرگزاری در مقابل هدیه بزرگ:

- پس برای (شکر و سپاس این نعمت و بخشش) پروردگارت، نماز بگزار (که نماز همه اقسام شکر و سپاس را در بر دارد) و شتر قربانی کن. **(۲)**

عاقبت ننگین دشمن کینه توز یامبر اسلام :

- (پس از آن خداوند مشرکین را که حضرت را « دنباله بریده » خطاب می کردند، نکوهش نموده و می فرماید: ای محمد ﷺ) البته دشمن تو همان ابتر و دنباله بریده است (نسل و نژاد او باقی نخواهد ماند لیکن ذریه و فرزندان تو به وسیله دخترت فاطمه زهرا علیها السلام تا قیامت باقی خواهد بود). **(۳)**

لغات جديد: ١٢ لغت

عَابِدُ: پرستش کننده . **عَبْدُهُمْ:** پرستیدید . **دِين:** دین من .
اسْتَغْفِرُهُ: آمرزش بخواه از او . **تَبَّتْ:** زیانکار و هلاک شد
 (بریده باد، نابود باد) . **يَدَا:** دو دست . **أَلَهَبْ:** عمومی
 پیامبر ﷺ که با آن حضرت دشمنی می کرد. **تَبَّ:** نابود و
 هلاک باد . **سَيَصْلِي:** به زودی داخل آتش می شود .
حَمَالَة: بسیار حمل کننده، بارکش . **جِيدِهَا:** گردنش . **مَسَدَ:**
 طنابی که از لیف یا شاخه خرما تافته و تابیده شده، ریسمان

— ٥ — لغات تکراری

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١ الرَّحِيمِ ١ قُلْ ١٢ يَا أَيُّهَا ٤ الْكَافِرُونَ
 ٤٢ لَا أَعْبُدُ ٤٤١ مَا ٢ تَعْبُدُونَ ٢٠ لَا ١ أَتُمْ ٤
 عَابِدُونَ ٢١ أَعْبُدُ ٢٢٠ أَنَا ٤٤ لَكُمْ ٤ دِينُكُمْ ٣٤ لَيْ
 ٨٨ ٢٣ اذَا ٣ جَاء ٨٥ نَصْرٌ ٣٣ الْفَتْحُ ١٠١ رَأَيْتَ
 النَّاسَ ٣ يَدْخُلُونَ ٩٨ فِي ٣ دِينِ ١ أَفْوَاجًا ٥٨٢ فَسِيحٌ
 ٢٦٧ يَحْمِدُ ٢٦٧ رَبِّكَ ٦ اَنَّهُ ٦ كَانَ ٦ تَوَابًا ٦ ما
 آغْنَى ١٥٦ عَنْهُ ٨٣ مَالُهُ ٤٤ كَسَبَ ١٢ نَارًا ٤ ذَاتَ
 ١٧٧ لَهُبٍ ٥٨١ امْرَأَتُهُ ١٦١ الْحَطَبٌ ٥٧٣ حَبْلٌ ٦٤ مِنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
 ٢ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
 ٣ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
 ٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
 ٥ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللَّهُ وَ الْفَتْحُ
 ٢ وَ رَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ
 ٣ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا
 ٤ فَسِيحٌ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ أَسْتَغْفِرُهُ
 ٥ إِنَّمَا كَانَ تَوَابًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ تَبَّتْ يَدَآأَيِّ لَهَبٍ وَ تَبَّ ١ مَا أَغْنَى عَنْهُ
 ٢ مَالُهُ وَ مَا كَسَبَ ٢ سَيَصْلِي نَارًا
 ٣ ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَ امْرَأَتُهُ حَمَالَةُ الْحَطَبِ
 ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ٤

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

تعیین سیاست خارجی اسلام با کفر و دستور اکید خداوند در خصوص عدم سازش با سران کفر و شرک:

(ای محمد ﷺ) بت پرستان و بزرگان قریش و آنان که هرگز به خدا و رسول ایمان نیاورده و نمی گروند، می گویند: دین و آئین ما را پیروی کن تا دین و آئین را پیروی نمائیم، یک سال خدایان مارا پیرست، و یکسال ما خدای تو را می پرسیم، پس اگر خدا پرستی تو بهتر از پرستیدن خدایان ما باشد ما با تو در آن شریک بوده و از آن بهرمند شده‌ایم و اگر پرستیدن خدایان ما بهتر از خدا پرستی تو باشد تو با ما شریک بوده و از آن بهرمند شده‌ای (بگو: ای گروه کفار و منکران (من چیزی را شریک خدا نمی گرددان)

﴿۱﴾

﴿۲﴾

﴿۳﴾

﴿۴﴾

﴿۵﴾

من نمی پرسیم آنچه (بت‌هایی) که شما می پرسیم
و شما هم نمی پرسیم آن (خدایانی) را که من می پرسیم
و من نمی پرسیم آن (خدایانی) را که شما می پرسیم
و شما هم نمی پرسیم آن (خدایانی) را که من می پرسیم
باشد برای شما دین و آئین تان (که هرگز آن را ترک نخواهید کرد) و برای من است دین و آئین خودم (که هیچ‌گاه آن را از دست نخواهم داد).

﴿۶﴾

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

پیروزی دین اسلام و روی آوردن مردم به اسلام:

(ای محمد ﷺ) چون نصرت و یاری خدا و فتح و پیروزی باید (خدا تو را بر مشرکان قریش و دشمنانت یاری نماید، و مکه معظمه را فتح نموده و پیروزگردد)

﴿۱﴾

﴿۲﴾

و مردم (اهل مکه، و سائر قبائل عرب) را می بینی گروه گروه در دین خدا درآیند (مسلمان شوند)،
شکرگزاری به خاطر پیروزی اسلام و نصرت الهی:
پس پروردگارت را (از آنچه شایسته نیست) به پاکی یاد کن در حالیکه (نعمت‌هایش را) سپاسگزار باشی، و آمرزش بخواه که
حتماً پروردگارت توبه‌پذیر است.

﴿۳﴾

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

دشمن گینه‌توز پیامبر اسلام ﷺ:

زیانکار و هلاک و بریده باد دو دست ابی لهب (که در دارالندوه با قریش بیعت کرده و پیمان بسته بود که پیغمبر ﷺ را بکشند، و تباہ باد دنیا و آخرت ابی لهب) و زیانکار و تباہ شد ابی لهب

﴿۱﴾

عاقبت در دنایک ابی لهب و همسرش:

(و چون ابی لهب مال و دارائی بسیار داشت و می گفت اگر عذاب و شکنجه آخرت که حضرت محمد ﷺ می گوید راست باشد، من مال و دارائی می دهم و خود را از عذاب می رهانم، خدای تعالی درباره نادرستی گفتارش می فرماید:) مال و دارائی او و آنچه بدست آورده نفع و سود نداد و هلاک و تباہ شدن را از وی دور نگرداند

﴿۲﴾

(پس از آن سرنوشت شوم او را در آخرت بیان کرده و می فرماید): به زودی در آتشی که دارای زبانه و شعله‌ها است، داخل شود (و در آتش دوزخ بسوزد)

﴿۳﴾

و به زودی زن او (ام جمیل عمه معاویه) که هیزم کش است (بر اثر دشمنی با پیغمبر اکرم شب‌ها خار و خاشاک در رهگذر آن حضرت می‌ریخت، در آن آتش شعله‌ور قرار گیرد).

﴿۴﴾

در حالیکه در گردن آن زن ریسمانی است بافته از لیف و پوست درخت خرما

لغات جدید: ١٤ لغت

الصَّمْدُ: بی نیاز مطلق، بی نیازی که مقصود همه نیازمندان است. **لَمْ يَكُنْ:** نزایده. **لَمْ يُولَدْ:** زاده نشده. **كُفُوًا:** همتا. **الْفَلَقُ:** شکافتن، سپیده دم. **غَاسِقُ:** تاریکی اول شب، تاریکی شدید، شب تاریک، ماه گرفته شده، مهاجم پنهانی. **وَقَبُ:** داخل شد، فرا رسید. **الْفَثَاثَاتُ:** دمندگان (زنان جادوگر). **الْعُقَدُ:** گرهای (تصمیم‌ها). **خَاسِدُ:** حسود، تنگ نظر، بدخواه (کسی که تمناً کننده انتقال نعمت از طرف مقابل به خودش و آرزو کننده زوال نعمت از دیگران است). **حَسَدُ:** حسد ورزید. **الْوَسْوَاسُ:** وسوسه‌گر، افکار بی فایده و مضر که به ذهن خطور می‌کند. **الْخَنَّاسُ:** پنهان شونده، باز گردندۀ. **يُوَسْوُسُ:** وسوسه می‌کند.

لغات تکراری

بسم ۱ الرحمن ۱ الرحيم ۱ قُلْ ۱۲ هُوَ ۵ أَحَدٌ ۱۶ لَمْ
يَكُنْ ۳۰ لَهُ ۱۶ أَعُوذُ ۱۰ بِرَبِّ ۱۶۵ مِنْ ۲ شَرُّ ۳۴ مَا
۲ خَلَقَ ۵ إِذَا ۳ فِي ۳ النَّاسِ ۳ مَلِكٍ ۴۰ اللَّهُ ۲۰
الَّذِي ۴ صَدُورٍ ۶۵ الْجَنَّةِ ۱۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
۲ أَللَّهُ الصَّمَدُ ۳ لَمْ يَكُنْ
۴ وَ لَمْ يُولَدْ ۵ وَ لَمْ
۶ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
۲ مَا حَلَقَ ۳ وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
۴ وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ
۵ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۲ مَلِكٍ
۳ النَّاسِ ۴ إِلَهٌ النَّاسِ ۵ مِنْ
۶ شَرِّ الْوَسَوَاسِ الْخَنَّاسِ
۷ الَّذِي يُوَسْوُسُ فِي صُدُورِ
۸ النَّاسِ ۹ مِنَ الْجِنَّةِ
۱۰ وَ النَّاسِ

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

اوصاف و مشخصات خداوند یگانه (شناخته خداوند):

(ای محمد ﷺ) به کسانی که می‌گویند: خدا را بما بشناسان، بگو: همانا (حقیقت این است که) خداوند، یگانه و بی‌نظیر است

﴿۱﴾

(که او را دومی و شریک نمی‌باشد)

اوست (که معبد و مالک و دارای همه چیز است و همه‌کس حواج و خواسته‌هاش را از او می‌خواهد و) مقصود همه نیازمندان است.

﴿۲﴾

﴿۳﴾

(فرزنده) نزاده، و از کسی زاییده نشده است

﴿۴﴾

و هیچ کسی همتای او نبوده است.

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

پناهندۀ شدن به خداوند از شرّ همه اشرار و مخلوقات:

﴿۱﴾

بگو: به پروردگار سپیده صبح (که ظلمت و تاریکی شب را از میان می‌برد) پناه می‌برم

از شر و بدی آنچه (جن، انس، درنده، گزنه و مانند آنها که) پروردگار آفریده است (و چنان که خداوند قادر است که تاریکی

﴿۲﴾

شب را از میان بردارد، قادر خواهد بود که آنچه را پناه برند به او، و از آن میترسند، (از میان ببرد)

و از بدی (حوادث و پیش‌آمدّهای) شب تاریک چون تاریکی آن روی آورد (و فساد کنندگان و تباہکاران در آن تاریکی آشکار

﴿۳﴾

گردند، و دام سختی و گرفتاری و پیش‌آمدّهای بد را در راه مردم بگسترانند)

مدّمت جادوگران و حسودان:

﴿۴﴾

و از شرّ نفوس و کسانی (یا زنانی) که (کلمات و سخنان سحر و جادو را) در گره‌ها می‌دمند

﴿۵﴾

و از بدی حسود وقتی که حسادت کند (زوال و دور شدن نعمت را از دیگری آرزو کند)

« به نام خداوند بخشندۀ مهربان »

پناه بردن به خداوند از شر و سوشه گران شیطان:

﴿۱﴾

بگو: پناه می‌برم به (خداوندی که) پروردگار مردم است.

﴿۲﴾

(پروردگاری که) پادشاه و فرمانروای مردم (است)

﴿۳﴾

به معبد مردم (که پرستش و بندگی فقط او را شایسته است)

از شرّ و بدی و سوشه‌کننده «خنّاس» شیطانی که باز پس رونده و پنهان شونده است (چون انسان به ذکر و یاد خدای تعالی

مشغول گردد شیطان از فریب دادن و لغزانیدن او دست کشد و پنهان شود و تا از یاد خدا غافل شود به سوشه و لغزش او

﴿۴﴾

نمی‌پردازد).

آن سوشه‌کننده‌ای که در سینه‌ها و دل‌های مردم و سوشه و اندیشه بد افکند (و افکار و اندیشه‌های انسان را مسموم و شبّه‌القا

﴿۵﴾

نماید و یقین و باورهای اعتقادی‌اش را سست و ضعیف می‌کند)

﴿۶﴾

خواه از جنّ و پری باشد و خواه از مردم.